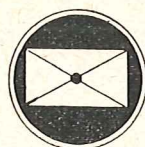

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 4

APRIL 1952

11. ÅRG.

NORSK FILATELISTFORBUNDS LANDSMØTE

i Tønsberg 1. og 2. juni 1952

Program:

1. juni:

- Kl. 11.00:* Åpning av landsmøtet i Hotell Klubben.
Kl. 14.00: Pause. — Smørbrød og kaffe på Vestfold Fylkesmuseum.
Vert: Tønsberg Filatelistklub.
Kl. 16.00: Forhandlingene fortsetter.
Kl. 19.00: Middag i Hotell Klubben med damer. Etterfølgende kaffe etc.
inntas på et annet sted. — Dans. — Ca. kr. 50.00 pr. kuvert,
alt iberegnet.

2. juni:

- Kl. 10.00:* Forhandlingene fortsetter i Hotell Klubben.
Kl. 14.00: Landsmøtet avsluttes med utfluktt til Verdens Ende, Tjømø,
med damer. Lunsj — ca. kr. 20.00, reisen iberegnet.

Anmeldelse til landsmøtet og bestilling av hotellværelser sendes forman-
nen i Tønsberg Filatelistklub, stamhusbesidder *H. Wedel Jarlsberg*.

Tønsberg Filatelistklub ønsker alle filatelister
vel møtt i pinsen i Tønsberg — Norges eldste by.

LUXEMBURGS FØRSTEUTGAVE

Ing. Jules Colbach, «Centilux»'s generalsekretær, har utvirket at en av Luxemburgs mest kjente spesialister har skrevet denne artikkel for vårt tidsskrift.

Storhertugdømmet Luxemburg trer også snart inn i rekken av de land som har feiret sine frimerkers 100 års jubileum. I likhet med de land som først benyttet frimerker, og hvor de første utgaver bare tellet to eller tre verdier (England 2, Belgia 2, Nederland 3, Bayern 1, etc.), nøyet også Luxemburg seg med to merker: den svarte 10 centimes og den røde 1 silbergroschen.

Det er ikke vår hensikt å legge fram for leserne en artikkel spekket med tekniske detaljer som kan virke trettende. Luxemburgs førsteutgave er et veldig forskingsområde med mange grener: opprinnelse, teknisk historie, platevarianter, trykning, papir, vannmerke, farger samt stempler etc. Det dreier seg her om, i en artikkel av almen karakter, å gjøre disse vidunderlige merker kjent blant den store masse av filatelister, få dem til å vurdere og skatte dem.

Disse to merker er nemlig grafiske mes-terverk og tilhører filateliens gullalder.

Barn av sine omgivelser og sin epoke reflekterer disse klassiske merker til en viss grad et bilde av hine tider, som dessverre nå er så langt borte. En kort beskrivelse av de jubilerende merker er derfor nødvendig. I en glimrende utførelse viser begge, i profil mot venstre, den daværende konge, Wilhelm III, konge av Nederlandene, prins av Oranien, storhertug av Luxemburg. I 1849 fulgte han sin far Wilhelm II på tronen. La oss huske at storhertugdømmet på den tid var i personlig og reell union med kongedømmet Nederlandene med en felles konge. Wilhelm III ble født 19. februar 1817 og døde 23. november 1890 på slottet Het Loo.

Portrettet er gravert i stål. Hodet med det alvorlige blikk stiger fram på en langs- og tversgående skravert bakgrunn av oval form. Omkring denne medaljong, på en vertikalt skravert bakgrunn, er pla-

sert den ornamentale innramning, utført i antikk stil: Denne utsmykning som dannes av akantusblad, inspirert av gresk arkitektur, omslynger tallene og ordet «Postes». Landets navn var ikke anført, slik som det også var tilfellet med Belgias, Storbritannias, Nederlandenes, Prøyssens og andre lands førsteutgaver av klassiske frimerker. Ved tegningen i medaljong og særlig ved akantusrammen, har våre «hoder» som forbilde Belgias utgave fra 1849—51, den såkalte «medaljongutgave», og også Nederlandenes klassiske førsteutgave. Hvis vi sammenlikner de forskjellige tegninger, vil vi videre finne den samme plasing av tall og ord. Den luxemburgske gravør Francois Barth, som hadde fått i oppdrag av regjeringen å levere platen, ble i oktober 1851 sendt til Bryssel, med oppdrag å studere tilvirkningen av frimerker der. Vi vil gjøre oppmerksom på at det ikke eksisterer skriftlige kontrakter eller overenskomster. Undersøkelser er foretatt av den offisielle historiker, postinspektør J. P. Reis, som i sitt store verk «Storhertugdømmets posthistorie», utgitt i 1897, skriver på side 210: «Vi har ikke funnet spor etter skriftlige instruksjoner, hverken hva selve fabrikasjonen av frimerker angår eller med hensyn til papir som skulle benyttes.» Ut fra dette faktum kan en forklare uoverensstemmelsene mellom så vel luxemburgske som utenlandske forfattere med hensyn til nesten alle spørsmål som angår utgaven fra 1852: tegner, gravør, trykker, papirleverandør, rekkefølgen av farger eller nyanser i de forskjellige opplag, hvem som har utført retusjene, deres plasser, oppplatingen etc.

Utrettelige undersøkelser er imidlertid blitt kronet med hell på flere punkter. Stikk imot hva enkelte forfattere mener, selv i de arbeider som er utkommet i anledning av det anstundende jubileum, er

tegneren av portrettet ikke den brysselske medaljør Jacques Wiener. Det har lyktes oss å finne ham i hollenderen J. W. Kaiser, portrettmaler ved det kongelige hoff i La Haye. Det er den samme som har tegnet Nederlandenes klassiske merker. Ennvidere er vi enige om å tilskrive engelskmannen H. Robinson, sjefgravør hos Perkins-Bacon i London, æren for originalstempelet. Vi tror imidlertid at den luxemburgske gravør Francois Barth har vært behjelpelig med fullførelsen av platene. Stålplatene er blitt levert av en fabrikk i Sheffield, England.

For å forhindre forfalskninger hadde regjeringen valgt å framstille merkene i stålgravyre. Som en ytterligere forsiktighetsregel ble merkene trykt på et spesielt papir med vannmerke W, forbokstaven i kongens/storhertugens navn Wilhelm.

En kan finne vannmerket i tre stillinger: 1) *rettvendt*, dvs. de brede ben på bokstaven peker mot høyre, 2) *bakvendt*, dvs. mot venstre, og 3) *omvendt*, hvorved bokstaven M framkommer. Denne siste variant er meget sjelden.

For å kunne utføre en effektiv kontroll med trykningen, bestemte regjeringen at denne skulle finne sted i Luxemburg. Et spesielt trykkeri ble installert hos gravøren Barth på statens bekostning.

1) fra 1852—1858 ble det i alt trykt 11 opplag av det svarte hode, med et samlet antall av 2 122 000 stk.

2) Av det røde hode ble det i alt trykt 9 opplag, med et samlet antall av 716 800 stk.

For nr. 1 så vel som for nr. 2 kan en skjelne mellom en hel skala av nyanser, fra svart til lys grå, fra mursteinsrød til rosakarmin, brunrød og rødlig oransje.

For 60 år siden betalte man 12½ centimes for det svarte merke, 1 frc. til 1.50 frc. for det røde. Nå koster et pent eksemplar av nr. 1 ca. 300 frc. (ca. 43 kr.). Hva nr. 2 angår så er det nyansen som bestemmer prisen. Et pent, friskt eksemplar koster fra 600 til 700 frc. (85 til 100 kroner).

Med hensyn til papiret så stammer dette fra to kilder: 1) Luxemburgsk papir levert av Schmit-Brück fra papirfabrikken Mühlenbach-Septfontaines. 2) Belgisk papir levert av et firma i Bryssel. Det luxemburgske papir er tykt, meget hvitt og av jevn kvalitet. Det belgiske papir derimot er av forskjellig tykkelse — fra tykt til tynt, noen ganger gjennomsiktig.

Det belgiske papir er ofte av en lett gullig, brunlig eller grå teint.

De to verdier ble ferdigtrykt den 10. september og solgtes på postkontorene fra den 15. september. Til å begynne med var det ingen frankeringstvang. En finner masse brev fra årene 1852—1855 som er uten frimerker. Frankeringstvang ble først innført fra 12. januar 1855.

Ifølge resultatene av de siste undersøkelser ble trykningen foretatt av to trykkerier: 1) Francois Barth, fra 1852 til 1855 og igjen fra 1856 til 1858. 2) Nicolas Liez, 1855.

Det må en øvet samlers øye til for å skjelne mellom de to trykninger. Barths trykk er mer soignert enn Liez', og vannmerket finnes — på få unntakelser nær — i normal stilling og vel sentrert. Liez' trykk derimot er mindre klart. Det er også i hans opplag at en finner de unormale vannmerkestillinger: bakvendte — usentrerte — ja, endog omvendte. Disse siste er imidlertid meget sjeldne. Man kjenner bare seks av nr. 1 og bare to av nr. 2.

Avstemplingene er et altfor omfattende område til å kunne behandles i en jubileumsartikkel. De tilhører posthistorien. Vi vil bare nevne en avstempling som er enestående i sin genre. Det første stempel var et nålestempel. Nålene stak fram mellom de tre sirkler i stampelet, og de skulle ødelegge og perforere merket for å gjøre det helt uanvendelig igjen. Men på denne måte ble brevene også ødelagte, og protester strømmet inn fra publikum. Myndighetene ble til slutt nødt til å file av nålene etterat stampelet hadde vært i bruk i 3 måneder.

Denne lille artikkel har på ingen måte til hensikt å gå til bunns i det veldige felt som omfatter førsteutgaven. Hodene nyter stadig publikums gunst, de var og er meget populære den dag i dag. Vi har bare villet henlede den filatelistiske verdens oppmerksomhet på disse grafiske mesterverk — for at de skal oppnå den sympati som de fortjener.

Dr ***

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

SPREDTE TANKER OMKRING NORGE NR. 53 PL. VII

Av Herbert Mowinckel.

Emnet pl. VII er i seg selv interessant fordi det er så vanskelig og så mørklagt av tidens slør. Man kan trekke slutninger, mer eller mindre sikre, på grunnlag av materialstudier, og man kan gi antydninger, mer eller mindre usikre, på grunnlag av teoretiske funderinger. Det første er det som i det lange løp fører fram, men det siste kan gi nyttige korrektiver og innsirkle spørsmålene så lenge materiellet er utilstrekkelig, ja, kanskje ennogså gi en idé til forskningen. Jeg er i vesentlig grad henvist til den siste linjen.

Man er på denne linjen ikke så lite handicappet. Det nytter lite å komme med konklusjoner uten samtidig å kramme ut med hele tankegangen. På den måten står man i fare for å virke trettende, ja, bent fram kjedelig. Og det er jo som kjent et menneskes mest utilgivelige dødssynd.

Jeg tar risken.

Ved gjennomlesningen av herr Fossum Johansens artikkel i nr. 11 for i fjor konstaterte jeg hurtig med et visst velbehag — enhver er jo seg sjøl nærmest — bekreftelse på min formodning, bygget på teoretisk grunnlag, om at gr.t. 2 *ikke* har vært med i platen fra først av. Dette vendte min tanke sporenstreks til Norgeskatalogens tekst til pl. VII: Hva med de 20 og 80 prosentene? Når katalogen ikke nevner at gr.t. 2 er yngre enn gr.t. 1, må alle alminnelige lesere tro at prosenten gjelder totaltallet. Når så katalogen sier «i arket», bringer den derfor leseren i forvirring, og han spør uvilkårlig seg selv: Menes her ikke i dobbelplaten? Men ordene «5 × 4-blokker» bringer leseren i åndelig nød, og han tenker fortvilet: Menes her kanskje allikevel «i arket»? Og de 80 og 20 prosentene, hva for et tall er de prosenter av? Jo, av et tall som skjuler seg i et eller annet ukjent tidspunkt under trykningen. — Grausame Salbe, avfyrt med kanoner mot spurv — innrømmet, enig. Men én spurv i hånden — —, jeg tror den viten som ligger i det beskrevne dilemma, på sett og vis er nyttig viten, selv om den dessverre øker vår mangel på viten ved å sette en strek over katalogens viten.

En annen refleksjon:

Når man ifølge fellingsdiagrammet i nevnte artikkel har brukt to 4-blokker i den opprinnelige platen, og når vi vet fra før at viderefellingene fra slike blokker blir foretatt i noenlunde likt antall fra hver av dem, er det da ikke nærmest mer enn merkelig at det her i pl. VII skal være som «fot i hose» å bestemme den ene blokken — så lett til og med at man på grunnlag av et dusin par kan si med sikkerhet at den ene må ha vært enten 1-2-3-3 eller 3-4-1-2, mens på den annen side den *andre* av dem skal være så innmari vrien og gjenstridig at den ennå ikke er røket ut av våre fremste filatelister? Den ukjente blokken må da allikevel, tross alt, ha forekommet så mye sjeldnere enn den kjente, blir da det nærliggende svaret. Men det har a priori lite for seg. Jeg tenker ganske enkelt slik: Vi er inne i 5te trykningsepoke (jfr. Jellestad i nr. 1 for 1950). Epoken kjennetegnes ved at man fra klisjeen med den inngraverte typen tok 4 fellinger, som ble satt sammen til en 4-blokk, og fra den felte man så trykkstemplene. Når man så fraviker dette ved å ta 8 fellinger for å få to 4-blokker, så gjør man da vel ikke det for å bruke blokk nr. 2, laget med møye og besvær, så besynderlig lite at den rent forsvinner for øynene på oss! Det hviler på denne måten et litt mystisk skjær over denne blokken. Men forhåpentlig har den sin forklaring i Jellestads materiale.

Nok en refleksjon:

Hadde 4-blokken 6-4-3-5 vært absolutt sikker, hadde vi menige tidd stille og takket til. Men når den bare er «temmelig sikker», da spennes vi på vitebegjærlighetens pinebenk og ber så pent om å få vite litt mer om dette.

Herr Fossum Johansen har elskverdigst latt meg se Jellestads originalbrev om *2nen trykningsperiode*. Jeg gjengir: «2 stk. 4-blokker . . . med type 2 . . . + 2 stk. 4-blokker fra de første 8 fellinger (type 1) som var i behold. Av disse 8 fellinger ble nå stempelet med hakk i vingen forandret til — (her følger tegning

av f.t. 6) — (oppgravert). De andre 7 ble i store trekk uforandret — men alle har noe mindre format (merkebildet) enn de første 8.»

Her Fossum Johansen har, synes det, forstått denne uttalelsen slik at de nye 8 fellingene har et mindre merkebilde enn de opprinnelige i *platen* (jfr. side 213, sp. 2).

Om Jellestad skal forstås slik, så er det iallfall ikke det han har sagt. Jeg mener at han, rent språklig iallfall, må forstås slik at «de første 8» i slutten av sitatet betyr det samme som «de første 8» lenger oppe, om hvilke 8 det sies at de var i behold og altså *ikke* er de opprinnelige i *platen*. Forstått slik forteller riktignok dette om fellingenes størrelse ikke noe nytt. Det gir bare uttrykk for den kjente tingen at enhver neste felling innebærer muligheten i seg for å være mindre enn sitt nærmeste opphav. Men J.s opplysning om størrelsen kommer allikevel som en naturlig innskrenkning av det like forutgående om at de 7 andre fellingene ble i store trekk uforandret.

Til herr Fossum Johansens forståelse tror jeg der dessuten realiter er å innvende at den *ikke* gir uttrykk for «den fortsatte fellings lov» om merkestørrelsen. De 8 løse fellingene nemlig, som man hadde i behold, var brukt én gang før til nøyaktig samme operasjon, d. e. til framstilling av to 4-blokker, og blokken 6-3-4-5 hører til nøyaktig samme fellingstrinn som blokken 1-2-3-4. Og heller ikke har de 8 løse i behold undergått noen forandring fra den første til den siste av disse 2 operasjonene — *de* har jo *tidligere* passert voks/asfalt-avsmeltningen?

Til tross for at måling med alminnelig millimetermål, hvor delingsstrekene er en liten halvmillimeter for seg sjøl, er en meget vanskelig affære, så har jeg gitt meg i kast med målinger allikevel etter det som nå er kommet fram om merkestørrelsen i pl. VII. Og det har jeg gjort fordi C.'s oppstilling må være godt skikket som objekt for måling. Godt skikket fordi hans oppgraveringer og platefeil av gr.t. 1 representerer tett innpå 200 individuelt forskjellige merker. Man kan med andre ord få foretatt ca. 200 målinger uten å miste tid på å måle to eller flere merker fra samme trykkstempel.

Jeg skal nevne litt om resultatene.

F.t. 1, som etter J.'s i og for seg geniale idé om oppgraving til f.t. 6 *ikke* er med

i det *nye* som kommer inn i platen i 2nen trykningsperiode, viser allikevel 19 merker med høyde ca. $20\frac{1}{2}$ mm og 12 med ca. $20\frac{1}{4}$ mm. Her er altså en differanse uansett herr Fossum Johansens omskrevne forståelse av J.

F.t. 2 viser avgjort gjennomgående mindre merkehøyde enn de andre typene. Målingen viste 25 merker på ca. 20 mm, 17 på ca. $20\frac{1}{4}$ og 5 på ca. $20\frac{1}{2}$ mm.

F.t. 3 og 4 har det overveiende tall på ca. $20\frac{1}{2}$ (tils. 92) — men bare 9 på ca. $20\frac{1}{4}$ mm.

F.t. 5 har 6 merker på ca. $20\frac{1}{2}$ og 7 på ca. $20\frac{1}{4}$ mm.

F.t. 6 har ett merke på ca. 20 og 6 på ca. $20\frac{1}{4}$ mm.

Gr.t. 2 varierer med alle tre grader, — ca. 50 % ligger på $20\frac{1}{4}$ mm.

Med hensyn til selve målingen vil det forstås at når jeg bare har 3 grader, må jeg dekke meg litt under et «ca.». Ellers kan det sis at det mellom laveste og midterste grad stort sett var større avstand enn mellom midterste og øverste — idet øverste ofte var i knappeste laget og midterste i rommeligste laget. Det vil jo ikke være mulig å måle nøyaktig med unøyaktig instrument. Men der i iallfall system i galskapen, slik at unøyaktigheten ikke forstyrrer forholdsmessigheten, tror jeg.

Etter de oppgitte målingene synes det vanskelig å trekke holdbare slutninger med hensyn til merkehøyde i 2nen kontraste trykningsperiode.

Men skipet går videre!

C. har påvist en perforeringsfeil i denne platen: Femte nål i maskinens første loddrette rad er plasert et lite stykke til høyre. «Et godt kjennetegn på randeks-emplar venstre», sier C.

Jeg har forstått C. slik at denne feilen gjaldt alle venstrerands-merkene i pl. VII, og ble bare bestyrket i dette da jeg fant feilen igjen i pl. VIII. Under nærmere gjennomgåing av C.'s oppstilling begynte jeg å komme i tvil, men resultatet er at jeg ikke finner holdepunkter for å revidere nevnte forståelse.

Jeg gjengir mine iakttagelser, da de tør påregne interesse blant specialsamlere.

Ved en rekke oppgraveringer har C. notert H.F., som betyr: har forløper. Med dette mener C. at han har påvist merket uten oppgraving gjennom felles kjennetegn i form av felles platefeil. Hans oppgraving nr. 90 (f.t. 1) har en slik for-

løper. Men det pussige er at mens nr. 90 har begge kjennetegn på å være venstre-rands, mangler forløperen *begge* tegnene.

Oppgr. nr. 52 (f.t. 5) er i samme situasjon. Om dette merke mere nedenfor.

C. har 3 andre oppgraveringer som også er i samme situasjon, men jeg nærer så sterke tvil om kongruensen mellom platefeilen i forløperen og i oppgraveringen at jeg setter tilfellene ut av betraktning.

Omvendt har C. en oppgr., nr. 35 (f.t.1), som *mangler* begge tegnene, men hvis forløper har dem.

Den slutningen jeg mener man må kunne dra av tilfellene nr. 90, 52 og 35 med deres «forløpere», må bli at oppgraving og «forløper» (som altså i grunnen ikke er forløper) må ha stått på forskjellig plass i arket (arkene), og at platefeilen derfor må skrive seg fra nest siste, ikke fra siste fellingstrinn.

Nå kan en om disse tilfellene si at det er vel ikke alltid at randeksemplaret markerer seg ved det fetere trykket mot randen (jfr. nedenfor). Nei, det er så, men her har vi jo også det andre tegnet, perforeringsfeilen. Ja men, kan en igjen si, perforeringsfeilen behøver ikke nødvendigvis å ha vært med fra begynnelsen. Svaret hertil må da bli henvisning til tilfellet oppgr. nr. 35, der *forløperen* har perforeringsfeilen — oppgraveringen derimot ikke. Så forløperen og oppgraveringen må her nødvendigvis høre til forskjellige fellingstrinn, og forløperen til det tidligste.

Jeg tar min tilflukt til målingen. For nr. 35 finner jeg hva jeg ventet: oppgraveringen mindre enn forløperen.

For nr. 90 er begge like store — og i topp-mål. For nr. 52 går det rent galt: der er oppgraveringen i topp-mål og forløperen i mellom-mål.

Den nærmeste konklusjonen av disse premissene synes å være at «de fortsatte fellingers lov» i praksis viser sterke avvikelser som følge av andre innvirkninger, og at den tidligere konklusjonen om fellingstrinnene for forløper og oppgraving vedkommende de tre nevnte nummerne må ha sannsynlighetsprioriteten — inntil nye fakta kan påvises med avgjørende virkning i motsatt retning.

Av 98 oppgraveringer har C. notert 9 som venstre-rands. Ved kontroll har jeg økt tallet til 12. Han har notert 2 høyre-rands. Ingen plussing fra min side.

Det forekommer meg at i Centraltrykkeriets utgaver er vensterrammens fedme (tegnet på randeksemplar) mer utpreget enn høyerrammens og derfor lettere å konstatere. De mest utpregede tilfellene jeg har sett, er fra 5-øren 20 mm pl. I, og det var alt venstre-rands.

Se også på plassene for nye klisjeer i J.'s arkskjema for pl. IV (10-øren), side 5 i nr. 1 for 1945!

Disse tingene sett under ett kunne tyde på at Centraltrykkeriets maskin kanskje ikke har stått helt i vater eller har hatt en annen unøyaktighet ved seg som har gitt en ekstra tyngde mot syd-vest i platen. Ytterkantene der synes å ha vært sterkt utsatt.

Dette gir seg imidlertid ikke utslag i de nevnte tallene for oppgraveringer og oppgraverte randeksemplarer, og jeg kan iallfall ikke av det som foreligger, anta en sterkere eller rettere *tidligere* oppgraveringsvirksomhet i ytterkant enn i det indre av platen. På den andre siden er det i og for seg ikke usannsynlig.

Ja, så var det oppgraving nr. 35 som jeg skulle komme tilbake til. Det skjer herved via en liten omgående bevegelse.

Som spesielt eksempel på den påviste perforeringsfeilen har C. satt opp et eksemplar som etter vanlige solemerker å dømme er av f.t. 4, og C. har da også plassert merket som f.t. 4. Merket er for øvrig oppgravert, men nokså nedslitt igjen. Det har en hvit plett — som et lite knappe-nålshode — til høyre i kronens pannebånd.

Men nå er det det, at både føromtalt oppgraving nr. 52 med samt dens ditto «forløper», som begge av C. er registrert som f.t. 5, har samme hvite pletten i pannebåndet som eksemplet på perforeringsfeilen. Jeg har etter evne kastet min lupe på disse tre merkene, og får gjennom andre overensstemmelser styrket den unevnte men gjettbare tanken som tilstedeværet av den hvite pletten på alle tre har kalt fram. Det viser seg at også «forløperen» har tegnet på f.t. 4. Men oppgraving nr. 52 mangler det. Karakteren av dette tegnet gjør det naturlig at det kan bli mer eller mindre tydelig eller utydelig og til og med forsvinne helt. Der er med andre ord en stadig risiko for, at et merke som tas for f.t. 5, i virkeligheten kan være en fordekt f.t. 4. Og jeg kan ikke annet når jeg etter det beskrevne forhold nå skal ta

standpunkt til oppgraving nr. 52, enn beskyldte den for å være en slik fordekt f.t. 4.

Det merket som C. har satt opp som prøve på perforeringsfeilen, har en spesiell ting ved seg: det er revet ut av arket sammen med så mye av margen at en kan se at det må ha vært nr. 1 i arket. Altså, kan man si, må det ha tilhørt en 4-blokk som begynner med en f.t. 4, eller det må være en innskiftet enkeltklisjé. I første tilfelle kan blokken enten tenkes å være 1) den ukjente av de supponerte

to opprinnelige, eller den kan tenkes å være 2) kompanjongen til den «temmelig sikre» 6-3-4-5. I begge tilfelle måtte den begynne med f.t. 4 og i alternativ 1 ellers bestå av f.t. 2, 3 og 5, i alternativ 2 av to stk. f.t. 2 og én f.t. 3 — ifølge Jellestads fellingsdiagram.

Ja, dette var altså en del «samfengte» inspirasjoner etter herr Fossum Johansens artikkel i november-heftet for i fjor. Hensikten var at jeg kanskje kunne tjene hobbyen vår — om enn aldri så lite — med dem.

LONDONMERKENE OVERTRYKT 17-5-43

Rolf Gummesson, Stockholm, kom under krigen i sin egenskap av frimerkehandler, bort i disse merker, og nedenstående brevveksling vil ytterligere utdype det kjennskap vi har til overtrykksmerkene.

Stockholm, den 19/3 1952.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Postboks 46, Høvik,
Norge.

Ang. London-merkene overtrykt 17-5-43.

Jeg har med interesse lest Deres artikkel ang. disse interessante merkene og Deres oppfordring til ytterligere belysning av spørsmålet i forbindelse med disse merkenes postale natur.

Jeg vil derfor fortelle om min første kontakt med disse merkene, som kanskje kan være av en viss interesse.

Mot slutten av sommeren 1943 fikk jeg tilsendt av en nordmann en av disse seriene stemplet med det vanlige Oslo-stempel samt et sirkulære, hvori dette brev ble tilbudt for skr. 25.00. Det ble også meddelt at om det var interesse for det, kunne ytterligere noen brev leveres.

Mitt nyhetstjenestefirma, A/B Frimärken, har til oppgave å levere alle utkomne nyheter til svenske frimerkehandlere, hovedsakelig ustemplete etter vedkommande kundes abonnementsliste.

Man glemmer ganske fort, iallfall i Sverige, hvordan forholdene var under denne tyske okkupasjonstid. Til og med den ordinære serie utgitt av den norske eksilregjering ble ved denne tid av forskjellige handlere og samlere i Sverige betraktet med stor skepsis, likesom de omtrent sam-

tidig utgitte merkene fra de hollandske, franske, polske, jugoslaviske og tsjekkiske eksilregjeringene. Av alle disse eksilutgaver har jo bare de norske, hollandske og en del av de franske senere fått kursgyldighet i sine hjemland. De jugoslaviske, polske og tsjekkiske har derimot — etterat tidligere å ha vært opptatt i flere kataloger — blitt tatt ut derfra, ettersom merkene etter befrielsen ikke har fått noen kursgyldighet. En bidragende årsak til denne skepsis mot de norske merkenes framtid var kanskje også at den norske legasjonen i Stockholm bare ville selge merkene til den agent som ville undertegne og forplikte seg til å selge merkene uten fortjeneste og til en av den norske legasjonen fastsatt utsalgspris, basert på daværende offisielle kurs. Delvis for det gode formål å understøtte den norske eksilregjeringen og delvis med tanke på goodwill'en for vårt nyhetsfirma å være alene om engros-distribusjonen av disse merkene i Sverige, aksepterte vi, dog under en viss protest, begge disse vilkår. For øvrig var dette samarbeide imidlertid det beste.

Tross dette kunne de personer hos den norske legasjonen som hadde med disse merkene å gjøre, ikke på min forespørsel — etterat jeg hadde mottatt ovennevnte prøveserie — gi noen opplysninger om overtrykksserien. Jeg fikk imidlertid adressen til vedkommende i London til hvem

jeg skulle henvende meg for å få opplysninger om hvorledes denne serie ble betraktet som offisiell utgave eller ikke. Å skrive og spørre om dette var imidlertid ikke å tenke på, da all post til England var avbrutt, eller bare sporadisk med flere måneders venten og med tysk sensurering kunne videreføres. På min telegrafiske forespørsel fikk vi ikke noe svar før omkring 2 måneder senere.

Jeg måtte naturligvis, om jeg ikke ville beslutte meg for å oppta serien i min nyhetstjeneste, handle hurtig, da jeg var sikker på at dette brev også var utsendt til andre handleere. Jeg skrev derfor med en gang at jeg hadde interesse av denne under forutsetning av at et tilstrekkelig antall kunne leveres, men at jeg på den annen side, om jeg kjøpte et større antall, fikk være alene om distribueringen. Samtidig meddelte jeg at jeg hadde interesse også av ustemplete serier samt brev med forklaring om hvordan disse forbudte serier kunne ha passert og blitt stemplet av det norske postverket i Oslo. På dette brev fikk jeg svar i form av et personlig besøk, hvorved selgeren meddelte at han alt i alt hadde hatt 2 hele arkserier, hvorav den ene var anvendt til frankering av 100 brev med komplette serier, hvilke han sendte til seg selv og hentet i sin egen postboks.

Videre meddelte vedkommende at han i Norge, hvorfra han måtte flykte, i sitt skrivebord, på undersiden av skrivebordskuffen, hadde fastklistret den andre ustemplete arkserien for at den skulle unngå å bli tatt ved husundersøkelse. Han lovet imidlertid at han skulle be sin mor eller søster å sende disse, da jeg hadde spesiell interesse av disse.

Videre fikk jeg rede på at ca. 20 liknende sirkulærskrivelser hadde blitt utsendt til flere handleere i Sverige, men at et positivt svar bare hadde blitt mottatt fra meg, hvorfor jeg kunne kjøpe samtlige resterende 80 brev, hvilket jeg aksepterte under forutsetning av at han forsøkte å få tilbake en del av de andre utsendte prøveseriene, hvilket jeg også for størstedelen fikk, ettersom nesten ingen av de andre handleere hadde lyst til å risikere skr. 25.00 på denne serie.

Etter å ha kjøpt merkene med noen reduksjon på grunn av den store forretningen, som dessverre måtte gjøres uten å ha kunnet få bekreftelse på at disse mer-

kene var utgitt av London-regjeringen og ikke bare var et slags privat overtrykk, kunne jeg først bare sende ut disse konvolutter til påseende til mine kunder uten garanti og til en pris av skr. 28.50 pr. brev. Størstedelen av de ca. 85 brev som ble utsendt, kom imidlertid tilbake, men vi sendte disse ut igjen etter ca. 2 måneder, da vi hadde fått svar fra London-regjeringen om at merkene var offisielle. På grunn av denne bekreftelse og den risiko jeg hadde tatt, forhøyde vi prisen til, jeg tror det var, ca. skr. 40.00. Samtidig med denne utsendelsen sendte vi kopi av telegrammet, hvilket resulterte i at bare noen få av kundene, som for annen gang fikk seriene til påseende, nå returnerte disse. Disse få returnerte brev kunne jeg med letthet senere selge for skr. 100.00 til 125.00 pr. stk., og jeg er lei for at jeg ikke har et eneste igjen til min egen samling. De lovede ustemplete seriene fikk jeg tross løfte aldri. Kanskje de allikevel ble oppdaget av gestapo eller av N.S.-politiet.

Så vel for meg selv som for mine kunder som kjøpte dem for skr. 28.50, ble dette en meget vellykket forretning, men dette var ikke lett å vite på forhånd. — Dessverre kjøpte jeg også et par hundre tsjekkiske eksilregjeringblokker og en del polske, som ikke går å selge mer. Men det er kanskje sådanne vanskeligheter som mange ganger gjør ikke bare filatelen, men også handelen med filatelistika så spennende og interessant.

Deres

Rolf Gummesson.

20/3 1952.

Herr Rolf Gummesson,
Kungsgatan 55, Stockholm.

Jeg har mottatt Deres brev av 19. ds. ang. London-merkene med overtrykk 17-5-43.

De sier i artikkelen «... men vi sendte disse ut igjen etter ca. 2 måneder, da vi hadde fått svar fra London-regjeringen om at merkene var offisielle». Det ville interessere meg meget å få en kopi av Deres henvendelse til London og av det svar De mottok derfra. Kanskje har De også en kopi av det tilbud De den gang sendte ut? — Var de 100 merker stemplet med

Oslo-stempel? Samme dag eller forskjellige datoer?

Jeg imøteser med stor interesse Deres nærmere meddelelser.

Ærbødigst
Jarle O. Stensdal.

Stockholm, den 27/3 1952.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Postboks 46, Høvik.

Jag tackar för Edert brev av den 20 ds. Tyvärr har vi icke kvar korrespondensen från 1943, endast från 1944. Jag har gått igenom denna och det enda jag finner är ett bekräftelsebrev från Norska Legationen daterat den 15 juli 1944 med hänvisning till ett brev från den 17/6 1944 från London, vari meddelats att märkena voro officiellt övertryckta därstädes. Meddelande härom hade jag emellertid redan tidigare fått per telegram, och ledsamt nog kan jag icke återfinna detta. Jag tror nog också att jag kanske tagit fel på tiden. Jag trodde jag gjorde inköpet av dessa märken på eftersommaren 1943 — men det är mycket möjligt att det icke skedde förrän på våren 1944, ty så lång tid att få saken bekräftad från London torde det väl ändå inte ha tagit. Jag är ledsen att jag icke ännu kan exakt erinra mig tidpunkten. Att vi icke köpte märkena under vintern vet jag emellertid med säkerhet.

Samtliga 100 breven voro stämplade med Oslo-stämpel. Huruvida de alla voro stämplade samma dag, kan jag dock icke nu erinra mig, men det är mycket troligt.

Högaktningsfullt
Rolf Gummesson.

Stockholm, 15. juli 1944.

Herr Direktør Rolf Gummesson,
Kungsgatan 55, Stockholm.

Norske frimerker.

Under henvisning til gårsdagens telefonsamtale har Legasjonen den ære å bekræfte at Det Kgl. Norske Handelsdepartement, p. t. London, i skrivelse av 17/6 1944 meddeler at Departementet lot foreta overtrykk av London-serien 17/5 1943

på 4 000 sett. Ytterligere overtrykk finner ikke sted for tiden, hvorfor noen bestilling på disse merker ikke kan effektueres fra Departementet.

Legasjonen har aldri mottatt merker av denne serie.

Kgl. Norske Legasjons
Handelspolitiske Avdeling

S. Bergh Jacobsen.
Efter fullmakt.

Rätt avskrivet intygas.
C. B. Kuhlberg. E. M. Anderberg.

Libertas Philateliae.

Blant de mange tidsskrifter som strømmer inn til redaksjonen, er det enkelte som skiller seg ut, noen ganger på grunn av sitt utstyr, noen ganger på grunn av sitt innhold. Av og til av begge grunner. Et slikt tidsskrift var det finske «Libertas Philateliae». Men tidsskriftene er så mange, og tiden til lesning så knapp, at det tar sin tid før en blir oppmerksom på at ett er borte. Forleden kom jeg imidlertid til å tenke på en artikkel jeg hadde lest i det flotte finske tidsskriftet som Hellmann var redaktør for. Hvor var det nå blitt av det? Undersøkelser brakte dessverre det resultat for dagen at «Libertas Philateliae» var sluttet å utkomme siden i fjor sommer — og det fikk meg til å ta fram de utkomne nummer og bla gjennom dem. Det var i grunnen ikke rart at et slikt tidsskrift måtte gå inn. Et slikt utstyr og et slikt innhold! Det var ikke et tidsskrift for de mange, men for de kresne. Og det går sjeldent — i alle fall i et lite land. Det var imidlertid å ønske at det — om enn i beskjednere former — igjen så dagens lys. På sitt spesielle område hadde det ganske sikkert sin gjerning å gjøre.

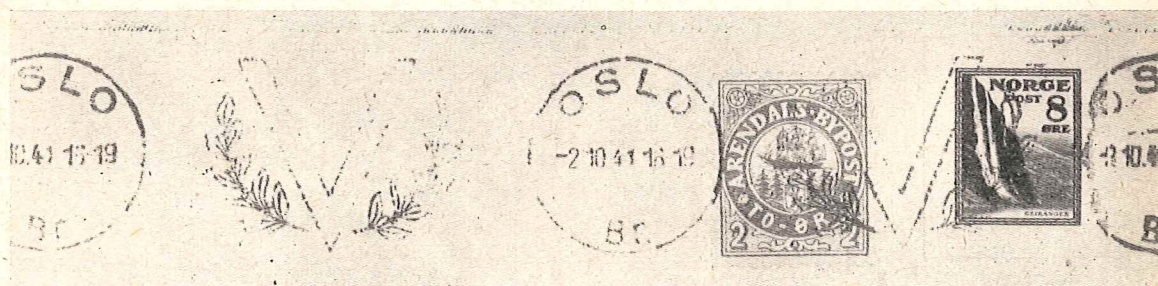
St.

Variant av Oslo-jubileet 45 øre.

Jeg har funnet en feil på 45 øre Oslo-jubileet. Den består i en hvit flekk på 2 mm størrelse, nesten rund — sammenhengende med første lodrette strek i N i Norge. Det kunne være interessant å høre om andre har funnet denne feil.

Nic. Nielsen.

DE OVERTRYKTE LONDON-MERKER

Diskusjonen om de overtrykte Londonmerker er igjen blusset opp. Herr Rolf Gummesson bringer i dette nummer en del opplysninger om disse merkers omsetning i Sverige under krigen — og meddeler bl. a. at der skal eksistere ca. 100 serier på brev avstemplet i Oslo under okupasjonen — og herr R. J. har i to artikler angrepet Poststyrets avgjørelse.

I denne saken må en ikke la seg lede av stemninger eller ønsketenkning, men en må se nøkternt på de foreliggende fakta. Jeg har gjennomgått alle dokumenter i saken, og der foreligger i disse uttalelser som fullt ut berettiger den avgjørelse Poststyret har truffet. Jeg henviser til en «Årsoversikt pr. 31. desember 1943» fra Handelsdepartementet hvor det bl. a. står: «Derimot imøtekom man en henstilling fra Informasjonskontoret om å lage en overstempling på 4000 serier til *fordeling* i Norge», og til den kvittering som Tor Gjesdal undertegnet den 17. april 1943 da han fikk utlevert 5000 serier frimerker, hvor det står: «Hele dette kvantum vil bli benyttet til *hemmelig* informasjonsarbeid.»

Da regjeringen i London nektet utstedelsen av Little Norway merket, skrev Handelsdepartementet i brev til den norske legasjon i Montreal den 6. april 1943:

«... når man ikke har kunnet gå med på utgivelse av norske frimerker i Canada, er det fordi vi risikerer å ødelegge vår anseelse som et godt frimerkeland. Vi har konferert om denne sak både med det britiske GPO, med det høyt respekterte frimerkefirma Harmer, Rooke & Co. og med departementets honorære rådgiver i frimerkesaker, herr K. A. Brazdzionis. Alle har framholdt at utgivelse av en egen serie

norske frimerker i Canada meget lett vil bli betraktet som et forsøk på filatelistisk utbytning, hvorved Norge vil le risikere å bli stillet i klasse med enkelte småstater som har det ord på seg at de trykker frimerker, ikke av postale hensyn, men vesentlig for å slå mynt på dem. Norge har i øyeblikket et meget godt renommé blant alle frimerkesamlere som et land der har drevet sin frimerkeutgivelse etter saklige og renslige linjer. Man bør ikke risikere at dette renommé blir ødelagt.»

Det er klart at den regjering som skriver dette om sin frimerkeutstedelse, og som nektet utstedelsen av 50 000 merker i Canada, ikke samtidig lager en serie på 4000 som til og med var nummererte!

Meget få nordmenn i London kjente til at disse overtrykte merker var laget. De ble ikke sendt til det norske territorium som regjeringen rådde over — våre skip — og heller ikke til den norske legasjon i Stockholm som sådan. Merkene gikk gjennom informasjonsavdelingen. Det er den aller største sannsynlighet for at Poststyret overhodet ikke kjente til disse merkers eksistens da det sendte ut sitt sirkulære av 15. mai 1945.

At merkene ble stemplet og passerte postverket — både under og etter krigen — avgjør ikke deres status som frimerker. I de urolige tider var det mange merkelige «merker» som passerte. Ingen vil vel for alvor hevde at de ovenfor avbildede merker skal katalogiseres som norske frimerker selv om deres postbehandling er hevet over enhver tvil?

Når Norgeskatalogen sier at «Merkene kunne anvendes til frankering fra 15. mai 1945 til 2. september 1946. Postverket har fra sistnevnte dato nektet å anerkjenne

dem som gyldig frankeringsmiddel», så er dette etter min mening ikke helt korrekt. Det burde stått «ble anvendt» i stedet for «kunne anvendes», og den siste setning har fått en form som får en til å spørre seg selv om poststyret før 2. september 1946 *anerkjente* merkene som gyldig frankeringsmiddel. Det vet vi jo det *ikke* gjorde.

Disse merker var frimerker som ved et overtrykk ble makulert som sådanne og deretter anvendt som propagandamerker. De vil alltid ha sin interesse og vil alltid forbli et minne om vår deltakelse i den store krig, et minne som for mange får et personlig tilsnitt ved tanken på den måte merkene kom i ens besiddelse. La oss være fornøyd med det.

Jarle O. Stensdal.

PROGRAM FOR "VÅR HOBBY"

frimerkeutstilling i Kristiansand S. 6.-10. november 1952.

Arrangeres av Kristiansand Filatelistklubb i anledning av klubbens 20 års jubileum.

Utstillingskomité:

Sigurd B. Johnsen, formann.
Joh. D. Behrens, viseformann.
M. Berg Thomassen, sekretær.
Hilmar Nilssen, kasserer.

Til å delta i utstillingen innbys alle medlemmer av Drammens, Grimstad, Horten, Notodden, Sandefjord, Skiens, Tønsberg og Kristiansand Filatelistklubber.

Unntatt fra deltakelse er samlinger som har oppnådd forgylt sølvmedalje eller høyere premiering på De-No-Fil eller annen større utstilling.

Hvis tilslutningen ikke blir tilstrekkelig, vil utstillingskomiteen ta under overveieelse å søke samarbeid også med andre klubber, likesom der muligens også vil bli invitert en del samlere til deltakelse i «Innbudt klasse» utenfor konkurranse.

Formålet med utstillingen er at den utad skal virke som propaganda for vår hobby — og at den innad skal gi deltakerne utstillingsrutine og selvsikkerhet samt virke fremmende på samarbeidet mellom klubbene i Sør-Norge.

Bedømmelse av samlingene vil skje etter følgende regler:

1. Filatelistiske kunnskaper.
2. Samlingens fullstendighet.
3. Merkenes sjeldenhetsgrad.
4. Merkenes kvalitet.
5. Oppsetning og teksting,

men det vil bli overlatt til juryen i samarbeid med utstillingskomiteen å bestemme hvorledes poengene skal fordeles på

hver av de nevnte grupper. Det er forutsetningen at enhver deltaker etter utstillingens slutt får seg tilsendt kopi av juryens bedømmelse.

Der vil bli konkurrert i følgende klasser:

1. Norge.
2. Skandinavia.
3. Europa utenom Skandinavia.

Samlingene vil bli delt i følgende 2 grupper:

- A. Spesialsamlinger.
- B. Katalogsamlinger.

For å fremme interessen for *temasamling*, vil det bli satt opp egen klasse for disse samlinger, som vil bli bedømt etter særskilt skjema. Høyst oppnåelig for disse samlinger blir diplom for sølv med tilsvarende premie.

Utstillingskomiteen forbeholder seg rett til å avvise samlinger som den ikke finner egnet for utstillingen.

Som utstillingslokale har en sikret seg den store sal i 2. etasje i Totalen, Festningsgaten 9, på ca. 150 m², hvor der vil bli plass til ca. 1000 normalark.

Deltakelse i utstillingen er begrenset til 5 rammer à 12 ark (tilsammen 60 ark) pr. utstiller, og i tillegg hertil kan innsendes for bedømmelse 2 albums på hver maksimum 70 ark. — Deltakergebyret er fastsatt til kr. 4.00 pr. ramme og kr. 5.00 pr. album. Minimumsavgift kr. 10.00 pr. deltaker.

Det vil bli sørget for betryggende vakt-

hold i utstillingslokalet natt som dag, og alt som ikke blir stillet ut, vil bli oppbevart i bankhvelv. Arrangøren hefter ikke for eventuelle skader, men det innsendte materiale vil bli behandlet med største forsiktighet som om det var vårt eget. Samtlige utstilte samlinger vil for vår regning holdes assurert mot brann i de dager de er i utstillingslokalet. Utstillerne betaler selv alle utgifter ved forsendelse.

Innmeldelse må være utstillingskomiteen i hende senest 30. mai d. å. Samtlige innmeldere vil bli holdt underrettet om nærmere enkeltheter ved arrangementet samt når samlingene må sendes inn.

Der vil bli delt ut premier som følger:

1. Diplom for gull med tilsvarende premie.
2. Diplom for sølv med tilsvarende premie.
3. Diplom for bronse med tilsvarende premie.

Ingen deltaker får mer enn 1 premie. Hvis vedkommende premieres for flere samlinger, vil han for de øvrige bare mota diplom. Samtlige samlinger som ikke premieres, vil få deltakerdiplom.

Postkontor vil bli opprettet på utstillingen, hvor posten vil bli stemplet med utstillingens spesialstempel. Her kan en også få kjøpt utstillingens minnekonvolutter à 25 øre pr. stk. Forhåndsbestillinger mottas.

En utstillingskatalog på 20 à 24 sider vil bli delt ut gratis til de besøkende, til de deltakende 8 klubber samt til banker, hoteller, legers venteværelser o. likn. i reklameøyemed. Annonser mottas à kr. 100.00 for hel, kr. 60.00 for halv og kr. 35.00 for kvart side.

Premieutdeling vil finne sted på klubbens 20 års fest som holdes lørdag 8. november 1952 i Handelens Hus, hvortil samlere fra nær og fjern har adgang. I forbindelse med utstillingen vil der også bli ordnet med andre arrangementer slik at samlere fra de forskjellige steder kan få kontakt. Nærmere enkeltheter vil bli kunngjort senere. Vi tør derfor be Dem reservere noen dager av Deres ferie til et Sørlandsopphold i Filatelias tegn.

Til premier vil fortrinnsvis bli benyttet sølvgjenstander, og vi mottar gjerne gaver hertil. Man kan også tegne seg for et beløp til et Garantifond, hvis midler

skal nyttes i tilfelle underskudd. Hvis ikke annet ønskes, vil givernes navn bli nevnt i utstillingskatalogen.

En forbeholder seg rett til forandringer i programmet hvis uforutsette vanskeligheter skulle oppstå.

All korrespondanse vedrørende utstillingen sendes til *Sigurd B. Johnsen, Postboks 41, Kristiansand S.*

Kristiansand S., den 18. april 1952.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB
Utstillingskomiteen.

Meddelelser fra
FORBUNDET

LANDSMØTE 1952

Representantskapsmøte og landsmøte avholdes i Tønsberg den 1. og 2. juni d. å. med Tønsberg Filatelistklub som arrangør.

Bergen, den 5. april 1952.

NORSK FILATELISTFORBUND
F. Walter-Johannesen.
President.

Norge nr. 53 plate VII og VIII.

I nr. 6/51 skriver herr Mowinckel at «plate VIII type 4 er felte fra fellingstype 5 av plate VII, som i denne relasjon dessverre ingen kjennetegn har» — og i nr. 11/51 skriver herr Fossum Johnsen at «fellingstype 5 av plate VII har ingen kjennetegn», og videre at «kronetype 4 har *klisjéfeil tilsvarende type 5*». Dette kan da ikke stemme?

Da jeg sorterte mine dubletter av plate VIII etter fellingstypene i plate VII, fant jeg at kronetype 4 hadde en loddrett graving midt i ving 6 og bestemte den som fellingstype 2, idet jeg gikk ut fra at de andre kjennetegn — E i NORGE og R i ØRE — var utbedret. Det ville glede meg å høre ekspertene uttale seg om dette.

H. Bugge.

R I N G T Y P
3 ö r e

Kungjordes i cirkulär av den 21 juni 1872.

Utkom 14-tandat den 1 juli 1872 till april 1877

13-tandat från juni 1877 till 8 april 1887

med posthorn från 9 april 1887 till 28 sept 1892.

Avlystes som frankeringsmedel den 30 december 1910.

Valören avlöste 3 öre lejontryck och svarade mot lokalporto för enkelt brev intill 1882 då lokalportot i samband med slopandet av brevbararskillingen höjdes till 6 öre, och 3-öresvalören blev en kompletteringsvalör.

Tryckningen är utförd i boktryck och ombesörjdes enligt kontrakt av Fehr Olof Bagge, samt efter dennes död feb. 1873 av seditryckaren Jacob Bagge. För denna valör graverades en stålstämpel av vilken på galvanisk väg framställdes matriser, som hopfogats till större block. Från dessa togs kopparfällningar, som förstärkts på baksidan genom pågjutning av bly eller stilmetsall. Så tillverkades 25-block, vilka sammanställdes till två tryckformar om vardera fyra 25-block. Vid tryckningen användes nämligen två former om vardera 100 märkesbilder. Senare tillverkades tryckmaterialet så, att originalgravuren inpressades i blyplattor, och 50 sådana erhöles blymatriser sammanställdes till en större kaka. Av denna gjordes ett vaxavtryck och över vaxavtrycket utfälldes koppar på galvanisk väg. Från den så tillverkade kopparmatrisen togs på galvanisk väg kopparfällningar. Fyra sådana iordningställdes till tryckformar för 200 märkesbilder. Av det senare tryckmaterialet förvaras i Postmuseum 10 enstaka och en kaka om 50 blymatriser, en kopparmatris om 50 bilder och fyra färdiga tryckformar om 50 märkesbilder. Av former tillverkade enligt den tidigare metoden, omfattande 25 märkesbilder, förvaras i Postmuseum 30 st. varav 4 är försilvrade och 8 förstälade. Huru många som använts till tryckning framgår inte av tillgänglig förteckning.

Tandningen har utförts med den av firma M.A. Randlöf år 1865 levererade maskinen men med en ny i april 1872 i bruk tagen nålplatta och dyna. Denna gav en tandning av måttet 14. I april 1877 togs en ny maskin i bruk, tillverkad av Randlöf & Co. Denna tandningsmaskin gav tandningsmättet 13.

Papperet är rent handgjort lumppapper intill 1886 levererat av Riksbankens pappersbruk i Tumba. Detta papper varierar under åren i kvalitet. År 1872 användes även ett gulaktigt, slätt papper av samma kvalitet som användes till de 1872 tryckta vapenmärkena. Samtidigt användes ett gulgrått papper till bl.a. denna valör. Sedan år 1886 användes ett mjukt kornigt av varierande tjocklek. Även kartongpapper förekommer. År 1882 användes ett mjukt papper och även ett mjukt glättat papper. Efter 1886 användes ett genom frimärkstryckeriet anskaffat maskingjort papper. För kontroll av att inga frimärken kom ut bakvägen försågs detta papper på baksidan med blåt kontrollpatrik bestående av ett posthorn på plausen för varje frimärke samt större posthorn i hören och mitt på sidan av varje blivande frimärkskarta, och slutligen en kontrollcifra, vilket postverket tryckte.

Färgen hos detta märke varierar något, tillräckligt för att man med stöd av ett omfattande material och ett gott färgsinn kan uppställa nedanstående kronologiska nyansurval, i vilket även hänsyn till papper och tryck tagits.

Nyansurval.

Tandning 14, Upplaga 9 '12 100 ex.

1872 a. Gråaktigt gulbrun (5-4), på gulaktigt eller gulgrått papper. Färgen slår igenom papperet.

b. gulbrun (5-4) på gulaktigt eller gulgrått papper. Färgen slår ej igenom papperet.

c. mörkt orangebrun (9-6) torr färg på vitt något kornigt papper.

d. orangebrun-gulakt orangebrun (8-4) på gulaktigt slätt papper. Mitt-partiet visar ibland starkare färg än rampartiet. Avstämningen är i regel från 1873.

1873 e. orangebrun (8-4) på vitt något kornigt papper.

1874 f. gulaktigt orangebrun (6-3)

g. matt orangebrun (6-3), en nyans som alltid är förknippad med ett mycket suddigt tryck så att "Sverige" är nästan oläsligt.

1876 h. olivaktigt orangebrun (6-4) ofta med ett tydligt och slätt tryck.

Avarter: Tjock valörsiffra.

Streckad botten i valörsiffra.

Färgfläckar inom cirkelringen kring valörsfältet efter spikar.

Med posthorn, Upplaga 1 '465 100 ex.

1887 a. gulaktigt brun (5-4)

1888 b. orangebrun (7-5)

1891 c. mörkt orangebrun (9-8)

Litteratur utöver handböcker, kataloger.

Se tidskr. för Frimärkssamlare 3 (1889) sid. 29, N F T 37 (1930) Sid 33 ff, 39 (1932) sid 45 ff, 41 (1939) sid 181 ff
S F T 32 (1931) sid. 11-13, 43 (1942) sid 185 och 208, 50 (1949) sid. 61,
Förteckning över i Postmuseum förvarad tryckmaterial för frimärken (av Hugo Olsson.) Mamskript!

Tandning 13, Upplaga 19 '53 100 ex.

1877 a. gulaktigt orangebrun (6-5) ofta med ett tydligt och slätt tryck.

b. matt orangebrun- matt gulaktigt orangebrun (5-3) en nyans som är förknippad med ett suddigt tryck så att "Sverige" är nästan oläsligt.

1878 c. mörkt orangeaktigt brun (9-5) en nyans med stark svart tillsats, som ger märket ett sotigt utseende.

d. gulbrun - gråaktigt gulbrun (5-2)

1879 e. orangebrun (7-3) en nyans förknippad med ett tydligt skarpt tryck.

1883 f. orangebrun- gulbrun (6-4) på mjukt vitt poröst papper med slät matt yta.

1884 g. djupt orangebrun (8-7) glättat papper av samma kvalitet som det mjuka papperet men mindre vitt och något tunnare.

h. gulaktigt orangebrun - gulbrun (7-3) på glättat papper.

Avarter: Tjock valörsiffra.

Streckad botten i valörsiffra.

Färgfläckar inom cirkelringen kring valörsfältet

efter spikar.

Otandat, postalt begagnat jämte otandade normalprov.

Varning för otandat makulatur på gråaktigt papper

stämplade Göteborg 1892 i regel 18/2 med eller utan

"proftryck".

Sveriges nye frimerker.

I den filatelistiske presse støter en oftere og oftere på ordet «bruksfrimerke». Alle frimerker burde jo være bruksfrimerker, men det er ingen grunn til å legge skjul på at de ikke er det.

Skal en bedømme et frimerkes kunstneriske verdi, er det absolutt nødvendig å være klar over hva slags merke det er. Er det et merke som er utgitt i en bestemt propagandistisk hensikt — jubileumsmerker, turistmerker, Røde Kors, Kreft etc. — eller er det et: bruksfrimerke. En kan ikke legge det samme syn til grunn for bedømmelsen av disse grupper.

Et bruksfrimerke skal tydelig angi landets navn og verdien, og bør i alminnelighet ved sin tegning symbolisere utgiverlandet på en så karakteristisk måte, at hvis man så merket uten navn og myntenhet, kunne en likevel med sikkerhet fastslå merkets opprinnelse. Slike symboler er f. eks. Marianne, Den britiske løve, Germania, Halvmånen, Lotusblomsten, De tre kroner etc., eller det kan være statsoverhoder: Haakon VII, Georg VI, dronning Juliane etc.

Fra et rent postalt synspunkt er det imidlertid bare nødvendig at landets navn og verdiangivelsen finnes på merket, men allerede fra det første frimerke av har dette tredje moment spillet med.

Sverige er et av de land som holder på et høyt kunstnerisk nivå for sine frimerker. Med sin utmerkede gravør Sven Ewert og glimrende tegnere som Olle Hjortzberg, Torsten Schonberg, Einar

Forsberg o. a. er verden flere ganger blitt overrasket med små mesterverk i den «kleinkunst» som framstillingen av frimerkeoriginalen er.

De nye merker med portrett av Gustav VI Adolf har igjen vært et heldig grep, og som for å sette prikken over i-en er det for kort tid siden utsendt et nytt 5-øres frimerke. Begge disse typer er virkelige frimerker, slik som de var tenkt å være — verdipapirer — og de har intet å gjøre med de polycrome produkter som enkelte andre land i den senere tid synes å ha kastet sin elsk på. Måtte Sverige holde fast ved den linje det nå i mange år har fulgt, til glede for alle beundrere av vakre frimerker.

Jarle O. Stensdal.

Har De subskribert på Håndboken?

NÅ ER TIDEN INNE!

Henvend Dem til tillitsmannen i klubben eller direkte til
Norsk Filatelistforbund,
Bergen.

KRONERULLINGEN FOR KLISJÉFONDET

Frk. Thyra Møller, Oslo, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Frk. Fossum, Oslo.
E. G. Spørck, Oslo.
Chr. Andersen, Oslo.

Jon Birger Christensen, Kolbotn, har innbetalt
kr. 5.00 og utfordrer herved:

Aksel Larsen, Oslo.
Omar Eliassen, Oslo.
Dehli, Kolbotn.
Sture Larsson, Kolbotn.
Rogndokken, Drammen.

J. Arnesen, Drammen, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Fru Signe Øgar, Drammen.
Knud Knudsen, Drammen.
E. Langerud, Drammen.
Lars Sørensen, Drammen.
F. Skipperud, Drammen.

Rolland Edfeldt, Moss, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Thorleif Johansen, Moss.
Sten Jønsson, Moss.
Thor Hjersing, Moss.
Ole Solberg, Moss.
A. T. Gundersen, Moss.

Fru Liv Stensdal, Høvik, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Fru Else Pihl, Oslo.
Fru Betsy Tørjesen, Oslo.
Fru Martha Matfeld, Oslo.
Harry Sætrang, Høvik.
Finn B. Rasmussen, Høvik.

Ernst Bach, Trondheim, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Herman Frost, Trondheim.
Egil Larssen, Trondheim.

Doris Haugeland, Kristiansand S., har innbetalt
kr. 5.00 og utfordrer herved:

Gartner Anton Ingebrethsen, Vanse,
med samtlige samlere på Lista som
abonnerer på N.F.T.

Jorulf Jensen, Oslo, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

O. Østby-Deglum, Furnes,
Christian Berg, Ring.

Konrad Døpke, Berlin, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

E. M. Jeppesen, Bergen.
Hans Øy, Ørstavik.

Arne Fossum Johansen, Skien, har innbetalt
kr. 5.00 og utfordrer herved:

Arne Hylland, Skien.
Olaf Berg, Lardal.
Minni Condруп, Porsgrunn.
Herbert Mowinckel, Bergen.

Fru Astrid Holtan, Oslo, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Fru F. C. Svendsen, Bergen.
Fru Randi Holmboe, Oslo.
Fru Margrete Haneborg, Oslo.
Fru Else Gundersen, Bestun.
Fru Erna Gisholt, Lilleaker.

Anton Nilsen, Mandal, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

L. B. Rasmussen, Mandal.
L. B. Olsen, Mandal.
George Dahl, Mandal.
Kr. Hodnemyr, Mandal.

Hans Jørgen Johansen, Bergen, har innbetalt
kr. 5.00 og utfordrer herved:

A. Berge.
C. Helle Paasche.
O. T. Øvrebotten.
Arvid Rønne.
Erling Brekke.
Odd Underthun.

Fru F. C. Svendsen jr., Bergen, har innbetalt
kr. 5.00 og utfordrer herved:

Fru Minnie Walter-Johannesen, Bergen.
Fru Hildur Setsaas, Trondheim.
Fru Gerda Arentz-Grastvedt, Tr.heim
Fru Inger Wiborg, Bergen.
Fru H. Sverdrup, Drammen.

Tor Holtan, Oslo, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Viggo Duner, Bodø.
M. C. Rosenhavn, Oslo.
M. Tølfshby, Oslo.
Kr. Hangeraa, Oslo.
Bjørn Melbye, Oslo.

Peter Lund, Bergen, har innbetalt kr. 5.00
og utfordrer herved:

Karl Strand, Bergen.
H. L. Gundersen, Bergen.
Finn Amundsen, Bergen.
Bjarne Monsen, Bergen.
Finn Due, Bergen.

H. Wedel Jarlsberg, Tønsberg, har innb. kr. 5.00.
Harald M. Aagaard, Oslo, har innbetalt kr. 5.00.
Kåre Hanssen, Harstad, har innbetalt kr. 5.00.
Lippe Persson, Varberg, har innbetalt kr. 5.00.
Oluf Clausen, Oslo, har innbetalt kr. 5.00.
Anders Evensen jr., Oslo, har innbetalt kr. 5.00.
Johan Thorbjørnsen, De-No-Fa, har innb. kr. 5.00.
Dr. N. Kahrs, Bergen, har innbetalt kr. 5.00.

nyheter

BELGIA:

Til minne om 25 års dagen for utnevnelsen av kardinal J. E. Van Roey utkom den 1. mars en serie på 3 merker: 1.75 + 25 c., 4.00 + 2.00 fr., 8.00 + 4.00 fr. Merkene blir også trykt som blokk — opplag 40 000.

I anledning av Verdenspostforeningens kongress i Bruxelles utkommer en serie på ikke mindre enn 13 merker:

- 0.80 fr. grønn,
François de Tour et Taxis 1450—1517.
- 1.75 fr. oransj,
Jean Baptiste de Tour et Taxis 1476—154.
- 2.00 fr. grå,
Leonard de Tour et Taxis 1523—1612.
- 2.50 fr. karmin,
Lamoral de Tour et Taxis 1567—1624.
- 3.00 fr. grønn,
Leonard-François de Tour et Taxis 1594—1628.
- 4.00 fr. blå,
Lamoral-Claude de Tour et Taxis 1621—76.
- 5.00 fr.,
Eugene-Alexandre de Tour et Taxis 1652—1714.
- 5.75 fr. gråsvart,
Anselme-François de Tour et Taxis 1681—1739.
- 8.00 fr. svart,
Alexandre-Fernand de Tour et Taxis 1704—73.
- 10.00 fr.,
Cardud-Anselme de Tours et Taxis 1773—1805.
- 20.00 fr. grå,
Charles-Alexandre de Tuor et Taxis 1770—1827.
- 40.00 + 10.00 fr. — slottet Beaulieu.
- 50.00 fr. — kong Baudoin.

FINNLAND:

Den 4. mars utkom den nye Røde Kors serie i verdiene 10 + 2, 15 + 3 og 25 + 5 Mk. 10 Mk. verdien trykkes i et opplag av 600 000, de to andre verdier 500 000 av hver. Merkene har alle det samme portrett av marskalk G. Mannerheim.

Den 3. august vil det bli sendt ut et 25 Mk. merke i anledning av 100 års dagen for byen Vasas brann.

I august vil det likeledes bli utgitt et 25 Mk. merke i anledning av de internasjonale sjakktevlinger i Helsingfors.

Stempelet som skal benyttes ved de Olympiske leker foreligger nå. Det er tegnet av kunstneren

Toivo Toivola. Bokstaven under datoen refererer seg til konkurransepostkontorene, i alt visstnok

16. Hovedpostkontorets spesialstempel er uten bokstav. I alt skulle det bli 17 forskjellige stempler.

FRANKRIKE:

Til frimerkets dag den 8. mars utkom et merke tegnet og gravert av Cheffer med bilde av en postdiligense: 12 + 3 fr. grønn.

En lang rekke merker ventes å utkomme i løpet av året. De nedenfor nevnte skulle være nok så sikre:

Berømte personer fra 2nen halvdel av det 19de århundre: Flaubert, Manet, Saint Saëns, Henri Poincaré, Haussmann, Thiers.

Marskalk de Lattre de Tassigny.

Laënnec.

Leonardo da Vinci.

400 års jubileet for grunnleggelsen av klosteret Sainte-Croix i Poitiers.

Viadukten ved Garabit.

Porte de France i Vaucouleurs.

10 års dagen for slaget ved Bir-Hakeim.

12 års dagen for slaget ved Narvik.

Europarådets møte i Strassbourg.

Chateau de Chambord (20 fr.).

Røde Kors (2 merker).

ISRAEL:

Til den nasjonale frimerkeutstilling som ble avholdt i Haifa fra 13. til 17. april utkom 2 luftpostmerker:

100 pruta blå og grå — Bukten ved Haifa.

120 pruta purpur og grå — Karmelfjellet.

Den 29. april utkommer 3 merker i anledning av 4 års dagen for proklameringsen av staten Israel:

- 30 pruta — rødbrun og lilla (tistel/Yad Mordecai).
 60 pruta — mørk grønn og blå (kornblomst/Degania).
 110 pruta — grå og karmin (anemone/Safed).

ITALIA:

I anledning av den 1ste internasjonale utstilling av frimerker med sportsmotiver, holdt i Roma fra 19. til 30. mars, utkom et frimerke:

25 lire brun og fiolett.

I anledning av den 30te internasjonale varemesse i Milano er utsendt et merke med bilde av en av messebygningene: 60 lire lys/blå.

I anledning av femhundreåret for Leonardo da Vincis fødsel utsendes to frimerker.

LUXEBURG:

I anledning av de luxemburgske frimerkers 100 års jubileum vil der bli utgitt 2 serier frimerker:

1) 2.00 frc. svart — ramme svart og grønn, Wilhelm III. 4.00 frc. rødbrun — ramme rødbrun og grønn, Wilhelm III.

Merkenes salgspris er frc. 26.00 (frc. 6.00 for merkene og frc. 20.00 for en billett til utstillingen). Begge merker trykkes på 1 ark à 32 stk., 16 av hver verdi. Pris for 1 ark frc. 416.00.

2) Luftpostserie med gjengivelse av Luxemburgs første frimerke (Wilhelm III) og nå kurerende merke (storhertuginne Charlotte):

0.80 frc. gråsvart og fiolett på grønt.

2.50 frc. do. på rødt.

4.00 frc. do. på blått.

8.00 frc. do. på rødbrunt.

10.00 frc. do. på gråbrunt.

Merkenes salgspris er frc. 45.30 (frc. 25.30 for merkene og frc. 20.00 for en billett til utstillingen). Verdiene 80 c., 2.50 og 4.00 frc. selges fritt på utstillingen.

NEDERLAND:

De nederlandske statsgruver i Limburg feirer 50 års jubileum den 1. mai i år. I den anledning vil der i tiden 16. april til 15. mai bli solgt et spesielt frimerke med bilde av en gruvearbeider: 10 cent gråblå.

Den 1. mai kommer årets sommermerker. De har denne gang blomstermotiver:

2 c. + 2 c. rosa og rød.

5 c. + 3 c. gul og grønn.

6 c. + 4 c. mørk rød og rød.

10 c. + 5 c. hvit og gul.

20 c. + 5 c. mørk blå og lys blå.

Den 14. mars utkom en serie på 4 merker til minnet om 300 året for grunnleggelsen av Kap-

staden ved den nederlandske lege Jan Van Riebeeck:

2 c. + 3 c. gråfiolett.

6 c. + 4 c. grønn.

10 c. + 5 c. rød.

20 c. + 5 c. blå.

POLEN:

Den 8. mars utkom i anledning av den internasjonale kvinnedag to frimerker:

45 + 15 gr. brun — kvinner med flagg og barn.

1.20 zl. rød — kvinner med flagg og barn.

På 5 års dagen for general Walter Swierczewskis død, 28. mars, utkom to frimerker:

45 + 15 gr. brun — portrett av generalen.

90 gr. blå — portrett av generalen.

Nye luftpostmerker i verdiene 55 og 90 gr., 1.40 og 5 zl. vil utkomme i den nærmeste framtid.

PORTUGAL:

Den 4. april utkom 2 merker i anledning av 3 års dagen for Atlanterhavspakten:

1.00 esc. mørk grønn på lys grønn.

3.50 esc. blå på blågrå.

SARRE:

Den 29. mars utkom 2 merker med tillegg til inntekt for deltakelsen i Olympiaden i Helsingfors:

15 frc. + 5 frc. mørk grønn.

30 frc. + 5 frc. mørk blå.

Til Frimerkets dag den 30. mars utkom et merke i stort format: 30. frc. + 10 frc. mørk blå.

Den 2. mai utkommer et merke i anledning av Røde Kors uken: 15 frc.

I anledning av messen i Saar utkommer også et annet 15.00 frc. merke.

SOVJETSAMVELDET:

1. februar: 1 rbl. blå med portrett av vitenskapsmannen P. P. Semenev Tianshansky, utgitt i anledning av 125 års dagen for hans fødsel.

24. januar: Til minne om 25 års dagen for Lenins død:

40 kop. — Lenin som skolegutt.

60 kop. — Lenin i barnegruppe.

1 rbl. — Lenin i samtale med bønder.

3. mars: 40 kop. — skøyteløpere. 60 kop. skiløpere.

3. mars: Til minne om vitenskapsmannen Kovalevski og med hans portrett: 40 kop. svart på gullig papir.

4. mars: Utgitt til minne om hundreåret for forfatteren N. V. Gogols død:

40 kop. — portrett av Gogol og en av hovedfigurene i hans bok «Taras Bulba».

60 kop. — N. V. Gogol og V. G. Belinsky i samtale.

1 rbl. — Gogol i samtale med ukrainske bønder.

Hvor fargene ikke er angitt, er merkene trykt i flerfargetrykk.

SVERIGE:

Til minne om at det er 400 år siden Olavus Petri, Sveriges reformator, døde, utkom den 19. april to nye frimerker i verdiene: 25 øre grå, 1.40 brun. 25 øres verdien finnes med både 2- og 3-sidig tagging, — kr. 1.40 bare med 2-sidig tagging.

TSJEKKOSLOVAKIA:

I anledning av den internasjonale konferanse for barnetrygd, holdt i Wien fra 12. til 16. april, utkom den 12. april to merker: 2.— kcs. brun og 3.— kcs. rød.

Den 11. april utkom to merker (ikke 3 som meddelt i nr. 2/52) til ære for fascismens bekjempere: 1.50 kcs. brun, 2.00 kcs. blå.

TYRKIA:

En ny serie er kommet i følgende verdier:

- 1 kurs oransje, Bergama.
- 2 » lys brun, Ruiner i Milas.
- 3 » mursteinsrød, Karatayporten i Konya.
- 4 » lys rød, Høysletten ved Kozak.
- 5 » lys brun, Ürgüp.
- 10 » svart, Atatyrk.
- 12 » rød, Atatyrk.
- 15 » fiolett, Atatyrk.
- 20 » blå, Atatyrk.
- 30 » oliven, Moskeen «Emirsultan» i Bursa.
- 40 » mørk grå, Moskeen «Yenicami» i Istanbul.
- 50 » brun, Fossen ved Tarsus.
- 75 » grå, Klipper ved Ürgüp.
- 1 Lira lys fiolett, Slottet Dolmabache i Istanbul.
- 2 » blå, Fayanspaviljongen.
- 5 » svart, Et hjørne av Museet i Istanbul.

Samlet opplag av alle verdier 200 millioner. Av hver verdi blir det trykt 15 000 utaggede eksemplarer. Merkene er trykt i Statstrykkeriet i Wien.

TYSKLAND — Vestsonen:

Til minne om femhundreåret for Leonardo da Vincis fødsel utkom den 15. april ett merke: 5 pf. rød, brun og blå — Mona Lisa.

I tall- og posthorntypen er kommet 2 nye verdier: 80 pf. rød — 90 pf. gulgrønn.

Berlin:

I anledning av 125 året for Ludwig van Beethovens død er utsendt et merke med Beethovens dødsmaske: 30 pf. blå.

Østsonen:

I anledning av 125. året for Ludwig van Beethovens død er utsendt to merker med portrett av komponisten: 12 pf. lys og mørk blå, — 24 pf. grå og brun.

LITTERATUR

«Stamp Collector's Annual 1952». Editor: Tom Morgan. London 1952. Utgitt av Harris Publications Ltd.

Dette er en årlig engelsk frimerkebok, som undertegnede dog har sett for første gang. Dog bedre sent, osv. Bokens redaktør er også redaktør av de to engelske tidsskriftene «Philatelic Magazine» og «Philatelic Trader» og er et kjent navn innen frimerkeverdenen. Hva har han så presset innenfor de nesten 100 sidene — hvorav en del er brukt til annonser? Etter et forord følger en artikkel med titelen «They gave her the earth — and took it away», som handler om de franske merkene med såkvinnen som motiv, hun som blant annet sår mot vinden. «Best Designs of 1951» trekker fram de beste motiver fra fjoråret. Her finner vi et østerriksk speidermerke, ett fra Israel med motiv en fri-idrettsmann, ett tysk med frihetsklokken, det nye svenske kongefrimerket, det danske som ble utgitt i anledning av sjøoffiserskolen, m. fl. Men dessverre ingen norske! Videre kan vi lese om «Art in the Stamp Album» — kunsten i frimerkealbumet, posten i Sør-Rhodesia, «U.S.A. Highway Post Office», en oversikt over filatelistisk litteratur, om pelikan-frimerkene fra Trinidad, opplagsstørrelser for kanadiske merker, en lang liste over tidsskrifter verden over, hvor vi ser at England har 28, Belgia 8, Danmark 9, Tyskland 11, Sverige 6, U.S.A. 25, vårt eget, for bare å nevne noen land. Frimerkeklubber verden over er også med. Alt i alt en meget interessant årbok, som vi nok bør skaffe oss hvis vi er interessert i å følge med i hva som skjer innen filatelien. Prisen er heller ikke avskrekkende, bare kr. 3.75.

Arvid Gahr.

JUNIOREN

Nr. 3

Redaktør: Arvid Gahr

1952

Vel møtt igjen!

Ditt eget lille blad har for annen gang sett dagens lys, og forhåpentlig vunnet gjenklang hos riktig mange av dere rundt om i landet. Jeg skal ikke trette dere med altfor mange formaninger, bare si at jeg fremdeles savner brev fra dere. Les de to første nummerne, så finner dere både adressen og emner dere kan skrive om.

Og så over til dagens stoff:

Brukt eller ubrukt?

Tja, litt av et spørsmål er nok dette, og du har sikkert hatt dine tvil når du har drevet på med å sette inn i albumet. Av ett merke har du kanskje bare ett ustemplet, og kanskje har du også satt det inn på den ledige plassen. Gjør det bare ikke heretter, uten at du har tatt dine forholdsregler.

Et ustemplet merke skal nemlig ikke få gummien ødelagt, og det skjer hvis du bruker vanlige hengsler. Skal du derfor sette inn ustemplete merker, da må du for din egen skyld bruke hengsler spesielt laget for ustemplete merker. Nå er det bare den ting, at slike hengsler ikke alltid er å stole på, det hender at gummien blir ødelagt — og dermed er altså ikke merket helt i orden.

Derfor vil jeg anbefale deg bare å sette inn stemplete merker i albumene, da vil du nemlig få merker som virkelig har vært brukt postalt, som det heter. — De ustemplete merkene kan du oppbevare i innstikksbøker. Og med dette, som selvfølgelig kan diskuteres, passer det å gå over til problemet

Selve stempelet!

Ja, for du vil allerede ha lagt merke til at det er mange problemer innenfor filatelen. Heldigvis, får vi vel si, for ellers ville det jo ikke være noe morsomt å samle. Hvordan skal egentlig frimerket være stemplet? Det er delte meninger om dette. Noen foretrekker at stempelet bare skal dekke noe av et hjørne, slik at selve motivet ikke blir ødelagt. Og det kan være noe i det, for det er vel for en stor

del motivet vi samler på. Det er det som kan fortelle oss så meget om verden. Men et slikt stempel forteller oss dog ikke at merket virkelig er stemplet på ordinær måte, derfor foretrekker andre at stempelet skal klart og tydelig angi sted og dato. Med det ødelegges motivet for en stor del.

Vel, dette var to synspunkter, som altså kan diskuteres. Jeg tror nok jeg vil anbefale en fast regel for de merker du setter i albumene, og montro ikke de fleste går inn for at motivet skal komme til sin rett.

Leserne skriver . . .

Hvilket norsk frimerke er penest — og hvorfor?

Det var det diskusjonsemne vi satte ut i forrige nummer, og Per Reinsfelt fra Drammen ble første — skal vi kalle det debattant.

Han trakk fram to norske frimerker: 1) 30 øres Rikard Nordraak fra 1942. Per skriver: «Man ser i forgrunnen de blå bølger med hvite skumskavler. I bakgrunnen stiger Norges snedekkede fjell fram i en disig tåke. Det er jo slik folk har sett det første glimt av Norge, en tåket desembermorgen. Og jeg tror ikke det er tomme ord, det som står over: „Ja, vi elsker dette landet”.» Av Olympia-merkene synes han det store landskapsmerket er penest.

Vel, det var Per Reinsfelts mening. Og som sagt — ordet er fritt.

Lørdag 22. mars fikk vi et langt brev fra en leser, Einar Nordtømme, Hovin i Gausdal, og det skal jeg her sitere nesten ordrett. Men først noen oppriktige alvorsord til vår brevskriver, ord som alle bør legge seg sterkt på sinne: Brevet var frankert med et ganske alminnelig 30 øres frimerke. Vi svarer bare: *Husk filatelistisk frankering!*

Og så over til brevet:

«Takk for „Junioren”. La oss håpe „Junioren” blir levende i bladet. — Skriv kort! Hvem kan det? Det som står i NFT ligger på et høyt nivå, så en beskjeden

junior kvier seg for å sende sioff ttl bladet. Men for juniorene er plassen „Junioren“, la oss samle oss om denne slik at spalten blir det den skal være — en tumleplass for unge filatelister. Kanskje en dag trenger vi oss inn i seniorennes rekker, og de vil sikkert ønske oss velkommen.»

Her bryter vi inn med å si at parolen «Skriv kort!» ikke på noen måte betyr at noen skal føle redsel for å skrive. Og ellers takk for de pene og oppmuntrende ordene. Vi går videre:

Einar kritiserer oss hyggelig ved å si at vi gjorde det vanskelig når vi ba leserne fortelle oss hvilket norsk frimerke er penest — og hvorfor. For etter hans mening er dette meget vanskelig, hvert merke er pent på sin måte. «Våpen 1863, 24 skill. er et pent merke, både i farge, trykk og oppsetning. 3 skill. posthorn er og et pent merke, det samme med 12 øre posthorn 1909—19. Hvem mener noe annet? Men ikke alle er pene i den grad at de hver seg over et annet.»

Videre sier Einar at vi også har mange andre merker som er pene — jubileums-, minne-, velgjørenhets- og tilleggs-merker for bare å nevne noen. Det er disse som etter hans mening utgjør de peneste merkene «når en skal snakke om ordet pent». Og han trekker fram Eidsvollsmerkene 17. mai 1914. «Pene merker, ikke sant?» «Flere merker i samme genre er ønskelige!» —

Men vår venn framhever som sitt peneste 15 øres turistmerke fra 1938 med reinsdyret mot Finsenuen. — Merket er rent og pent. Motivet er meget godt valgt. Ellers har vi fått merker senere som og er meget pene; Einar mener dog disse er for ferske, slik at han ikke har fått tid til å «fordøye» dem.

Til slutt lover han å komme igjen med mer stoff, og vi på vår side takker hjertelig for kontakten. Slik skal det være. Og er noen uenig i hans syn, vel — ordet er alltid fritt.

Svar på spørsmålene i nr. 2.

- 1) En som samler hele verden.
- 2) Spesialsamler.
- 3) Sveits. Helvetia er det latinske navnet.
- 4) Vannmerke.
- 5) For å hindre forfalskning blant annet.
- 6) 6. mai 1840 i England.
- 7) «One Penny Black» fordi det var svart. Motivet var dronning Victoria.

8) Et frimerke som er overstemplet med ny porto.

9) En pinsett.

10) 19: Dronning Maud-serien 1939, 10 øres merket i Snorre-serien fra 1941 som viser dronning Ragnhild, 5 og 20 ø. merkene i «Lands hjelp-serien» fra 1944, Røde Kors merket fra 1945, 60 øres merket i Postjubileumsserien fra 1947.

Bare et stykke papir -

Flere av de tyske radiostasjoner lar frimerket få komme til orde nå og da. Arvid Gahr har oversatt denne artikkelen som sto i radiobladet «Hör Zu!» i forbindelse med et slikt program.

Det er bare et stykke papir: firkantet, trekantet eller rundt — med glatte kanter eller takket — med et hode som motiv, et landskap eller et kart. Det er bare et lite stykke papir, men likevel inneholder lappen sterke krefter. Den forårsaker gleder og sorger, og gjør menneskene til forbrytere. Et lite stykke papir. Frimerket.

Et frimerke lager historie.

1902. I Sentral-Amerika skal det bygges en kanal mellom Atlanterhavet og Stillehavet. To prosjekter ligger i det amerikanske senat til avgjørelse, to kapitalsterke selskaper kjemper innbitt mot hverandre. Det ene vil lage kanalen ved Panama, det andre vil lage den litt nordligere, ved landet Nicaragua. Og rivalene bruker alle slags midler for å seire — pressen, spionasje, bestikkelser. Et lite stykke papir avgjorde kampen.

I det amerikanske senatet skulle den avgjørende debatt finne sted. Noen dager tidligere mottok alle senatorene et enkelt brevkort i posten. Det viste den 300 årige buehvelvede kirkeruinen ved Panama som i sin tid ble ødelagt av sjørøvere. Men kortene var også alle sammen frankert likt, med et frimerke fra Nicaragua. Merket forestilte mellom annet et stort vulkansk fjell som hadde et voldsomt utbrudd. Regjeringen i landet hadde på grunn av stolthet over denne vulkanen latt lage frimerket.

Enhver skjønner at det ikke var tilhengerne av Nicaragua-kanalen som hadde sendt alle brevkortene. Mer enn mange ord fortalte kortene at det var langt sikrere å bygge kanalen gjennom Panama. Tenk om vulkanen skulle få et voldsomt utbrudd mens kanalen var full av skip og mennesker?

Kanalen ble bygd gjennom Panama. En senator rev seg i hendene da resultatet av avstemningen ble kunngjort. Han hadde deltatt aktivt i kampen om det motsatte prosjekt.

Et puss — som laget verdenshistorie.

Tre i konkurranse.

Tre små papirlapper søkte å bli det dyreste frimerket i verden: det blå Mauritius, det britiske Guyana og et tyrkisk Lagerlöf-merke.

Mauritius er en øygruppe øst for Madagaskar i Det indiske hav. Siden 1810 har den tilhørt England. Den tropiske urskogen har skapt plass til store sukker-rør-plantasjer. Om høsten kommer som regel de store orkaner, og derfor er det få europeere som lever her. Hadde ikke England tatt til å utgi frimerker der i 1847, er det lite trolig at verden ville visst om deres eksistens, — og det kjente blå Maritius-merket har i årtier vært kongen blant frimerker. 20 000 engelske pund ble engang gitt for det!

Men i 1873 solgte en skolegutt i Britisk Guiana et åttekantet frimerke, og dets historie er det ikke nødvendig å gjengi her. Jeg viser til artikkelen «Det sjeldneste frimerke i verden» i nr. 11/1950. Men så var det det tredje frimerket:

Regjeringen i Ankara, hovedstaden i Tyrkia, sendte engang ut en serie frimerker til minne om veredensberømte kvinner. Vår egen Sigrid Undset var en av dem, men på «vårt» frimerke sto Selma Lagerlöf. Regjeringen sendte ett av merkene til forfatterinnen, som på sin side brukte frimerket som bi-frankatur på et brev til U.S.A. Mottakeren var oberst Hans Lagerlöf. Nylig sendte han konvolutten til det svenske postverk. En stor orden ble resultatet.

Verdifulle feil.

Det fins feil som er verdt gull. Iallfall kan filatelen fortelle om det.

Engang ble det gitt ut et frimerke hvor en ser sjøfareren Kolumbus speide mot land ved hjelp av en kikkert. Tegneren kunne imidlertid ikke sin historie. På den tid Kolumbus seilte mot U.S.A. var kikkerten ennå ikke oppfunnet!

De franske frimerker kan vise fram et par «feiltrykk». På et frimerke ser vi en bonde så mot vinden. På et luftpostmerke ble et tempel avbildet. Det ble sagt at det

var et byggverk fra Chindabaran i fransk Indo-China. I virkeligheten så en et tempel i Madura i India. Protest ble nedlagt av den indiske regjering, og frimerket ble trukket tilbake.

Ungarn sendte i 1942 ut et frimerke til minne om en tysk dikter. Årstallet sto også trykt på merket. Det triste var imidlertid at dikteren ble født 7 år senere!

Forfatteren av artikkelen sier ikke noe mer. Det behøver i grunnen ikke jeg heller. Jeg føyer bare til dette: Er det fremdeles noen som sier at frimerkene bare er små intetsigende papirlapper?

Hvem er hvem - ?

Redigert av Wilhelm K. Støren.

Jacques Leclerc de Hauteclocque.

Leclerc ble født i 1902, og ble etter endt skolegang utdannet på krigsskolen St. Cyr. Som løytnant gjorde han tjeneste i hjemlandet og i Marokko. I 1934 ble han forfremmet

til kaptein, og i 1940 til major. Under kampene sommeren 1940 ble han tatt til fange av tyskerne, men greide å flykte og kom seg over til England. Der sluttet han seg til de Gaulle. I 1941 ble han forfremmet til oberst og av den franske regjering utnevnt til guvernør i Kamerun. På grunn av den dyktighet han viste ved oppbyggingen av forsvaret i Sentral-Afrika, avanserte han allerede samme år til brigadegeneral.

I slutten av 1942 startet Leclerc med et ekspedisjonskorps på en ferd som står uten side-stykke i moderne krigshistorie. Han dro ut fra Koufra-oasen i Tsjad-provinsen og marsjerte, til dels under heftige kamper med italienerne, fram til Tripolis og forente seg der med Montgomery's 8. britiske armé i januar 1943. Marsjen gjennom ørkenen tok 39 døgn. Etterat Tunis var gjen-erobret, dro Leclerc til England, og deltok i 1944 i invasjonen i Normandie som sjef for 2. franske panserdivisjon. Det var han som mottok den tyske overgivelse av Paris den 25. august 1944, og hans styrker var de første som rykket inn i byen.

I 1945 ble Leclerc sjef for de franske styrker i Stillehavsområdet, og han slo ned opprøret i Annam. I september 1945 undertegnet han som Frankrikes representant Japans kapitulasjon. I april 1947 ble han inspektør for de franske styrker i Nord-Afrika, men omkom i november samme år ved en flyulykke.

François René Chateaubriand.

Fransk dikter og statsmann. Født i St. Malo i 1768. Tilhørte en gammel adelsslekt. - Som ung kom han til hoffet i Versailles, hvor han stiftet bekjentskap med Rousseaus ideer. Han

tok avstand fra revolusjonens voldsmetoder og reiste i 1791 til Amerika, hvor han prøvde å finne Nordvestpassasjen. Derved kom han i berøring med indianerne, som han skildret i sine berømte skildringer fra naturlivet og av naturfolkenes undergang overfor kulturen («René», «Atala»). I 1792 vendte han tilbake til Paris, hvor han ble gift med en kvinne som han ikke elsket, men som hans slekt hadde utpekt som hans kone. Han tok kongens parti mot folket, emigrerte og sluttet seg til Frankrikes fiender. I krigen ble han såret, fikk kopper og ble brakt til London, hvor han ble helbredet. I London levde han i fattigdom fra 1793 til 1800. I denne tid gikk hans nærmeste familie til grunne i Frankrike. I 1801—05 utga han sitt hovedverk «Génie du christianisme», som var et forsvar for kristendommen som følelsens religion. Dette verk ble godtatt av Napoleon, og Chateaubriand vendte tilbake til Frankrike, hvor han ble en venn av Bonaparte. I 1830 ble han gesandt i Roma, men trådte tilbake allerede i 1804 som protest mot mordet på hertugen av Enghien. I 1806 foretok han en reise til Balkan, Orienten og Spania. I 1809 kom hans store verk «Les martyrs». Som statsmann gjorde han seg ikke bemerket på annen måte enn ved sin skinnsyke og forfengelighet. I 1811 kom det til brudd med keiseren, og i 1814 tok han Ludvig XVIII's parti og ble under de 100 dager kongens innenriksminister i Gent. Han var resten av sitt liv ytterst konservativ og mere royalistisk enn kongen. — Hans erindringer utkom i 12 bind i årene 1849—50.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

STAVANGER FILATELIST-KLUB

Medlemsmøte nr. 363 den 11. mars ble ledet av viseformannen, Bernt C. Middelthun. Sekretærens beretning ble godkjent. — Viseformannen fortalte om en kombinert forretnings- og feriereise til Sveits, hvor han var på en større frimerkeauksjon for 24 år siden. Hans reise varte i

3 uker med opphold i naturskjønne omgivelser.

Tirsdag den 25. mars ble medlemsmøte nr. 364 avholdt i Bondeungdomslaget under ledelse

av formannen, brannsjef Evensen. Etterat referat fra forrige møte var opplest og godtatt, refererte ha nskriv fra Bergens Filatelist Klub, som ønsket nærmere forbindelse med oss i et intimt samarbeid med utveksling av foredragsholdere og bytte av merker. Da det ville være noe vanskelig med habile foredragsholdere, fikk styret i oppdrag å fremme denne sak. Hva angår bytteforbindelser, så var det stemning for å anbefale dette mot betryggende garanti fra klubbens side. Der var ogs årøster oppe for å innby Sandnes Filatelistklubb til samarbeid.

Evensen viste fram merker fra Mosambique med fisker som motiv.

Jarle O. Stensdal hadde sendt et skriv med redegjørelse av vår kritikk om norske merker. Han konkluderte med at det ikke var greit å gjøre alle til lags.

Formannen mente klubben måtte ha filatelistisk underholdning på møtene og hadde funnet på en vrien oppgave på 5 spørsmål å løse til neste møte.

Thor Frøyland.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 115 ble holdt i Centralkafeen — Sandnes, torsdag den 13. mars.

Vi var ikke blitt ferdige med lovrevisjonen på generalforsamlingen, og derfor skulle dette være ekstraordinær generalforsamling. Men debatten på generalforsamlingen kan ikke ha

gitt noen mersmak, for frammøtet var langt under pari. Vi ble rett og slett ikke beslutningsdyktige — og de nye reglene for auksjonsvirksomheten henger derfor ennå i løse luften, — og der ser det ut til at de kommer til å henge en stund. Vi har andre ting å foreta i jubileumsåret. Så ble vi da enige om å velge utstillingskomité. Denne fikk følgende sammensetning: A. M. Pisani, formann, Hans Pettersen, kasserer, Kolbein Arneson, sekretær, og Klaus Owe og Olav Bjelland, propagandaledere. Nå håper vi bare på at deltakelsen blant klubbens medlemmer blir så pass stor at vi kan komme i gang.

Dessuten ble det etter forslag fra Klaus Owe vedtatt å sette i gang et klubbblotteri, hvor gevinstene skulle være bedre merker, fortrinnsvis fra Skandinavia, og hvor 1/3 av loddssalgssummen skulle gå til klubbkassen.

Kassereren fikk i oppdrag å ta opp bestillinger på forbundsnålen, og likeså å kreve opp forhåndsinnbetalingene til Håndboken.

En auksjon til slutt ga kr. 14.25 til jubileumsfondet.

K. Arneson.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

avholdt møte nr. 252 den 10. mars 1952 i Central Hotel. — Møtet ble ledet av formannen, ing. Sverdrup. Dr. Gjessing ble ønsket velkommen tilbake fra sin reise, og videre sa formannen at det var riktig hyggelig å se at vårt medlem hr. C. M. Henriksen var til stede.

Referat fra foregående møte ble opplest og godkjent uten bemerkninger.

Etter at en god del inn- og utgående post var referert ved formannen, ble ordet gitt til aftens foredragsholder, vårt medlem hr. Løkeberg fra Tønsberg. Han overbrakte en hilsen fra Tønsbergklubben, og det var riktig hyggelig å høre at også denne klubb nå vil få sin junioravdeling. — Hr. Løkeberg hadde valgt å fortelle litt om stempler, og å dømme etter den ro og stillhet som hersket i møtesalen under foredraget, kunne han neppe valgt et mer interessant emne. Stempelsamling er interessant og god filateli, sa han, og den egner seg ikke minst for de yngre samlere. En stempelsamler stiller ikke de vanlige strenge krav til frimerkets kvalitet, men selvfølgelig, jo penere jo bedre. Interessen for stempelsamling har økt sterkt i de siste år og især for samling av enring-stempler på røde merker. De første stempler skriver seg fra året 1845, og det var hele 55 stempler i bruk da vi fikk vårt første frimerke. Hr. Løkeberg fortalte inngående om de forskjellige typer av stempler som var brukt opp gjennom tidene, og som den ivrige stempelsamler han selv er, avsluttet han sitt foredrag med å si at det er like spennende å samle stempler som frimerker. — Formannen takket for det utmerkede foredrag.

Hr. Løkebergs stempelsamling ble lagt fram, og det var morsomt å studere den etter hans greie omtale av poststempler.

Etter at en utlodning var foretatt, ble møtet hevet ved 21-tiden. 31 medlemmer var til stede. *EE.*

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sin årlige generalforsamling fredag den 21. mars i Hotell Klubben, ledet av formannen, H. Wedel Jarlsberg.

Beretningen for det forløpne år ble referert og godkjent, og kasserer og bytteforstander fikk decharge og takk for sine regnskaper. Kassebeholdningen var ikke særlig sprek, og kassereren brakte derfor på bane spørsmålet om å arrangere et par auksjoner for å styrke stillingen, samtidig som det ble antydning å foreta en liten justering av kontingenten, som nå er forholdsvis rimelig. — Beretningen opplyste at klubben hadde hatt et godt og virksomt år med stor interesse fra medlemmenes side. Medlems-tallet, som pr. 1. januar 1951 utgjorde 53 A- og 12 B-medlemmer, var nå økt til 58 og 17, og vi har flere andre interesserte i byen og distriktet som gjerne vil slå seg til hos oss.

H. Wedel Jarlsberg ble gjenvalgt til formann, og til nestformann i stedet for lektor Mauritz Hauge, som fraba seg gjenvalg på grunn av helseforhold, ble valgt Bjarne Ribsskog. Styret for øvrig ble bestående av Ivar Kjølberg, Bjarne Herlin og H. Klemmetsby, med Alf Blegraff og Trygve Kopstad som varamenn. Revisor ble Sølver Laahne med Nils Ranem som varamann, og bytteforstander F. Normann Dahl, alle tre gjenvalg. Som representanter til Norsk Filatelistforbunds landsmøte i år ble valgt formannen og Sigurd Løkeberg.

Formannen refererte den skriftveksling han hadde hatt med Norsk Filatelistforbund om å henlegge landsmøtet 1952 i pinsen hit til Tønsberg. Saken var nå i orden, og Forbundet hadde med takk tatt imot Tønsbergklubbens tilbud.

Styret fikk i oppdrag å ordne arrangementet på beste måte og søke den nødvendige assistanse hos medlemmene.

Generalforsamlingen ble så hevet, og de fram-møtte 27 medlemmer hygget seg en stund utover kvelden med passiar og en enkel bevertning.

Bjarne Herlin.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Medlemsmøte nr. 331 ble holdt i Maskinistforeningens lokale tirsdag 4. mars 1952, under ledelse av formannen, Sigurd B. Johnsen. 18 medlemmer var til stede.

Etterat formannen hadde åpnet møtet, ga han ordet til sekretæren, som refererte de to foregående møter samt generalforsamlingen. En del ankommen post ble referert ved formannen, — likeledes anmeldte han de siste nr. av tidsskriftene.

Deretter ble spørsmålet om klubben skulle gå til opprettelse av en junioravdeling tatt opp til behandling. Herr K. Roll Lund innledet og anbefalte at man opprettet en slik avdeling. Han satte fram forslag herom. B. Berg Thomassen og formannen anbefalte også saken, og man gikk så i gang med å velge en komité som fikk i oppdrag å arbeide med denne. Til medlemmer av komiteen ble valgt: Ole Knudsen, K. Roll Lund og Kjell Hodne Larsen.

Under «Eventuelt» refererte sekretæren 3 sirkulærer fra Imosa-utstillingen i Saarbrücken.

Berg Thomassen opplyste at man nå hadde 800 tombolagevinster til høstutstillingen, men da en måtte ha minst 2000, henstilte han til medlemmene å være behjelpelig med å skaffe materiell.

Der ble så foretatt en demonstrasjon av fugleserien fra Angola og fiskeserien fra Mosambique ved Odd Knudsen. Begge serier, som var på 24 merker, var meget vakre.

En samling Norge, ubrukt, ble lagt fram til salgs ved formannen.

Aftenens auksjon ble holdt ved Arne J. Hansen, og den innbrakte kr. 25.00. Til slutt ble en del utvalgshefter lagt fram ved salgslederen, og møtet ble så hevet ved 22-tiden.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 333 ble holdt i Maskinistforeningens lokale 1. april 1952 under ledelse av formannen, Sigurd B. Johnsen. Det var 19 medlemmer til stede. — Formannen åpnet møtet, og sekretæren refererte forrige møte. En del ankommen post ble referert ved formannen, som også anmeldte de siste nr. av tidsskriftene.

Formannen minnet om utvekslingen med Drammensklubben og opplyste at Rolf Rustad hadde mottatt valget som sekretær for juryen ved høstens utstilling.

Ingolf Nilssen redegjorde for det lotteri som festkomiteen hadde satt i gang og henstilte til medlemmene å kjøpe lodder.

Aftenens lynauksjon ble avvirket ved Arne J. Hansen, og en hel del utvalgshefter ble lagt fram av salgslederen. En samling U.S.A. var også lagt fram til salgs, og den ble kjøpt av velferds-komiteen for 800 kroner.

O. Jarl Hansen.

SKIENS FILATELISTKLUBB

avholdt sitt årsmøte mandag den 11. februar i Norrøna kafé. Til stede var 22 medlemmer og 1 gjest. Da det nødvendige antall medlemmer for et beslutningsdyktig årsmøte var møtt fram, erklærte formannen, A. Hylland, årsmøtet for lovlig satt. — Etterat en del ankommet post var referert, ga formannen ordet til sekretæren, som leste opp klubbens årsberetning for siste sesong. Av denne gikk det fram at klubben pr. 11/2 1952 tellet i alt 71 medlemmer, idet 7 nye medlemmer var innvotert og 1 medlem utmeldt siden siste årsmøte. Videre gikk det fram at klubbens bibliotek i den siste sesong hadde fått en ganske pen samling nye tidsskrifter, slik at man nå snart rådet over en god samling filatelistisk litteratur. — Klubbens Norgessamling var i ferd med å ta form, en del nye objekter var montert, og man var lovet en hel del til montasje av flere av klubbens eldre samlere. Ved diverse inngående eksperimenter hadde man endelig fått klubbens analyselampe til å virke tilfredsstillende når det gjaldt papir-, reparasjons- og fargebestemmelse. Om byttevirksomheten gikk det fram at tilgangen på oversjø, europeiske og nyere skandinaviske merker var god, men tilgangen av de eldre objekter måtte betegnes som dårlig. Så vel byttelederens som kassererens regnskap viste et lite overskudd. — Årsberetning og regnskap ble gitt decharge.

Resultatene av de foretatte valg ble: Formann Arne Hylland (gjev.), viseformann Niels M. Sønderskov (ny), kasserer Oscar Jensen (gjev.), bytteleder Mimmi Condrup (ny), sekretær Arne Fossum Johansen (gjev.), revisorer E. Selmer (gjev.) og Hans H. Kiil. Som varamenn (personlige) ble valgt: Birger Halvorsen, Dagfinn Valen og Arvid Hellstrøm. Valgkomiteen, bestående av Karsten Ramstad, Odd Jacobsen og H. H. Kiil, ble gjenvalgt. Som representanter til forbundsmøtene ble valgt Arne Hylland, Niels M. Sønderskov og Oscar Jensen.

Etter valgene var det en hyggelig spiseaften i Festivitetsens restaurant. Ved bordet takket formannen den avgåtte viseformann Gunnar Hauk Halvorsen for hans interesserte og intensive arbeid for klubben og hobbyen. Formannen ønsket ham velkommen tilbake i styret den dag Halvorsen kunne motta valg igjen for sitt yrkes skyld. Olaf Hegland og Peder Jensen holdt morsomme og anslående taler for klubben og medlemmene, og til slutt takket sekretæren Olaf Berg for den idé som han hadde gjort seg til talsmann for: at frimerkesamling var hobby og at der ikke var plass for profittjegere mellom samlere.

Referent.

ELVERUM FILATELISTKLUBB

avholdt årsmøte 27. februar 1952. Årsberetning og regnskap ble referert og godkjent enstemmig uten bemerkning. Valg: Formann: skreddermester Ole Grundt (ny). Nestformann: Redaktør Per Grambo (ny). Kasserer: Martin Moen (gjev.). Sekretær: Kåre Moen (gjev.). Varamenn: Kjøpmann P. Østmoe og tannlege Halvdan Helgesen. Revisor: konditormester H. G. Hansen. Auksjonarius og bytteleder: tannlege H. Helgesen.

Sekr.

6.—10. november.

Alle medlemmer av klubbene i Drammen, Grimstad, Horten, Notodden, Sandefjord, Skien, Tønsberg og Kristiansand S. innbys til å delta.

Program og anmeldelsesskjema fås ved henvendelse til de respektive klubber eller Utstillingskomiteens formann —

SIGURD B. JOHNSEN,
Postboks 41 - Kristiansand S.

ALBUM MED RUTEARK

(uten fortrykk) i pene skrubind, kr. 18.00 + porto. Løse ark alltid på lager. - Sendes kun mot forskuddsremisse.

Finn O. Arnesen - Skippergt. 36, Oslo.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min stempelsamling: nummer, datum, d/s-avstempl. og håndskrevne. Gir gjerne samme merke i bytte.
Johan Lyder von Tangen - Boks 50, Bergen.

Nedenfor anførte ust. frimerker fra Andorra og Frankrike er til salgs etter AFA 1952 ÷ 25 %: Andorra: 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 16 - 17 - 18 - 19 - 20 - 21. Frankrike: 125 - 129 - 142 - 188 - 198 - 233 - 237 - 245. Portomerke: 2 - 3 - 7 - provisorier 64. Samtlige av utm. kvalitet. Sendes mot referanse.

Dr. A. Berg — Stavanger.

England og engelske kolonier til og med 1913, fortrinnsvis stemplet, kjøpes, selges og byttes på basis S. G. Send mankoliste eller angi land.
F. S. Platou - Rådhusgt. 23 III, Oslo.

V-frimerker. Flere helark 1-, 2-, 3-øres med v.m. søkes. Betaler full katalogpris, eller kan gi andre verdier av serien i bytte.
Erling Berg - Harbitz Allé 15, Skøyen, Oslo.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttmateriale om det foretrekkes. — *Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.*

Frankrike: Bra utvalg i frimerker etter 1930 samt en del eldre. - Nyheter fra Frankrike, Tyskland, Island, Holland m. m. leveres rimelig. Norske frimerker kjøpes eller tas i bytte.
P. A. Foldal — Ørstavik.

U.P.U.-udvalg sendes på forlangende. Mancolister ekspederes. Hodson's U.P.U.-katalog m/ tillæg kr. 5,50 portofrit. Nye ubr. skand. frimerker tages i bytte. — *Nørbach Nielsen, Hverringevej 15, Odense, Danmark.*

Against 100-200 diff. stamps airmail and commemoratives, give the same, value for value or stamp for stamp. Corr. engl. or french.
Léonce Pottier, 12 Rue Vivienne, Paris 2.

En samling fransk utenlandspost og kolonier er til salgs, samlet eller enkelte områder. — Samlingen går til 1940, er omhyggelig behandlet, pent oppsatt på Borekblad og er lett å føre videre. Verdi ca. 1 million Yvertfrancs. Nærmere oppgaver ved henvendelse til
«Frankrike», Postboks 243, Trondheim.

Ubrukte frimerker til salgs. Nansen I, 50 serier. Nansen II, 100 serier. Nordkapp II, 50 serier. Dronning Maud, 100 serier. Dronning Maud 15 ø., 45 stk. Dronning Maud 30 ø., 60 stk. Hålogaland, 100 stk. Redningsselskapet, 100 serier. Norges katalog kr. 1290.00 - Zumstein fr. 1265.00 - selges under ett til høystbydende.

M. Berge — Muségaten 103, Stavanger.

Frimerker til salgs til samlere. Nummer og priser er satt etter AFA-katalog 1952. Nordkapp I nr. 159-160-161 kr. 50.00, fireblokk nr. 159-160-161 kr. 200.00, avstemplet Nordkapp, samme ubrukt kr. 37.00, fireblokk kr. 148.00. Nordkapp II nr. 199-200 kr. 15.00, fireblokk nr. 199-200 kr. 60.00, samme ubrukt kr. 4.50, fireblokk kr. 18.00. Haakon VII nr. 192-193-194-195, brukt, kr. 37.50. Legion nr. 230, brukt og ubrukt, kr. 12.50, fireblokk 230 kr. 50.00. Island nr. 171-172-173, ubrukt, kr. 700.00. Finland nr. 5c-6c-7c-8c-9c, brukt, kr. 91.00. Østerriksk feltpost i Serbien, komplett fra nr. 1 til nr. 42, ubrukt, kr. 380.00. Meget pene merker — alt i cellofankuverter. Gi bud samlet eller hver for seg.

O. S. Hauge — Byglandsfjord, Setesdal.

Til alle eiere av frimerkealbum

utgitt av Frimerkekompaniet.

Det har endelig lyktes å skaffe kartong og papir til tilleggssider til våre album. Trykkeriet har lovet å levere sidene ferdig i løpet av mai måned, og de vil da bli sendt ut så hurtig som det er mulig å ekspedere dem.

Trykkeriet har dessverre ennå ikke kunnet oppgi noen pris, bare at det vil bli dyrere enn sist, men det vil dreie seg om følgende sider: NORGE 5 sider, DANMARK 4 sider, SVERIGE 7 sider og POPULÆR (inneholdende alle tre land) 11 sider. Dessuten sider med nett-trykk.

Vi ber Dem sende inn Deres bestilling snarest, og send den inn selv om De har gjort det tidligere. Vi har nemlig liggende bestillinger fra så lang tid tilbake at vi dessverre må regne med at noen faller fra, og vi vil da ikke sende forgjeves. Vi vil imidlertid ta sendingen i retur, ifall De ved mottagelsen av nota, som blir sendt separat, finner at prisen er for høy.

P A S S P Å : Oppgi ved bestillingen om De ønsker Kartong (Type B) eller Papir (Type C eller D).

FRIMERKEKOMPANIET

Postboks 1234 — Oslo.

DET ER ALLTID NOE JEG KAN HJELPE DEM MED!

Godt utvalg i norske skillingsmerker, og alle nyere. En del nr. 1 leveres til opplating, D 34 kr. 140.00 etc. Har også en del ubrukt etter 1910.

Av bedre Skandinavia nevnes:

Sverige 1924, U.P.U stempl. .	kr. 210.00
Danmark luftp. 1925/29, ust. »	85.00
Grønland 1915, ubr. »	54.00
Norge 2/5, ubr. u.g. bra »	150.00

Tyskland:

AFA nr. 806 B og 807 B, stpl.,	kr. 24.00
AFA nr. 904 og 905, ustempl. . »	9.00
Rheinl. Pfalz, AFA nr. 37/46,	
ustempl. »	20.00
Baden blokker, AFA nr. 37/38,	
ustempl. »	12.00
Alle valutareform 1948, stempl., billig.	
Slovakia, AFA nr. 35, ustempl. ...	kr. 20.00
Generalgouvernementet,	
AFA nr. 14/39, ustpl. »	24.00

God tysk kilovare à kr. 25.00 pr. kg.
Norsk frasortert kilovare kjøpes til
kr. 4.00 pr. kg.

T O R E G. S O L H E I M

Industrigaten 60 V — Oslo.